

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:59

Afstemning

Kl. 10:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S), tiltrådt af et flertal, eller om ændringsforslag nr. 2 tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (S), der er optaget af Socialistisk Folkeparti, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 21 (SF, RV og EL), imod stemte: 89 (V, S, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 61 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug m.v.). Af justitsministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsættelse 10.12.2008. 1. behandling 20.01.2009. Betænkning 12.03.2009).

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

Hvilke initiativer vil regeringen tage for at stoppe Israels angreb på Gaza og for at hjælpe de mange civile, der er blevet ofre for de israelske angreb?

Af Holger K. Nielsen (SF), Villy Søvnald (SF), Ole Sohn (SF) og Steen Gade (SF).

(Anmeldelse 14.01.2009. Fremme 20.01.2009).

Kl. 10:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det er ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Frahm.

Kl. 11:00

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Frahm (SF):

Tak. På det tidspunkt, hvor den her forespørgselsdebat blev anmeldt, så situationen jo noget anderledes ud, end den gør i dag, i hvert fald på nogle fronter. På det tidspunkt var Israels angreb mod Gaza stadig væk i gang, og derfor var det relevant også at spørge om, hvordan man satte ind for at standse angrebet. Nu er hoveddelen af den militære aktion sådan set overstået, for en tid i hvert fald, men den anden del af spørgsmålet til forespørgsel er jo stadig væk ganske relevant, for den handler om, hvad regeringen vil gøre for at hjælpe de mange civile ofre for krigshandlingerne.

At der er mange civile ofre, kan vi jo læse ud af ganske mange redegørelser, ganske mange undersøgelser og ganske mange statistikker. Vi ved også, at Israel fortsat gør det meget svært at sætte ind og hjælpe de mange ofre for krigen. Så sent som i denne uge blev en dansk delegation forhindret i at rejse ind i Gaza, bl.a. Søs Nissen fra RCT, som skulle deltage i et rehabiliteringsarbejde, et projekt med at hjælpe traumatiserede mennesker. De blev forhindret i at rejse ind i Gaza af de israelske myndigheder. Menneskerettighedsorganisationen al-Haq kan jævnligt, dagligt dokumentere overgreb, der foregår på palæstinsere, ligesom den israelske menneskerettighedsorganisation Yesh Din kan rapportere om de overgreb, den israelske hær har begået mod civile palæstinsere. Så forespørgslen er stadig væk yderst relevant.

Vi er nu endt op i en meget fornuftig situation, synes jeg, hvor de fleste af Folketingets partier har kunnet enes om at fremsætte et fælles forslag til vedtagelse efter den her forespørgsel. Det synes jeg tyder på, at vi er ved at nå hinanden, og at vi er ved at få øjnene op for en fælles forståelse af, at det her problem ikke er et problem, der kan løses af de involverede parter alene. Det kræver, at også resten af verden vil engagere sig og ikke bare engagere sig ved ord, men også ved handling, ved at stille krav, og derfor er jeg glad for, at vi nu er nået til den fælles forståelse.

Det vil være nødvendigt, at også den danske regering er med til at lægge det pres, og man kan selvfølgelig håbe – og det gør jeg – at den nye amerikanske administration vil være med til at styrke en mere proaktiv linje i forhold til at skaffe en aftale mellem israelere og palæstinsere, som vil kunne skabe fred i området.

Kl. 11:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren for begrundelsen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 11:03

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen lad mig da indledningsvis takke for forespørgslen. Det er da utrolig relevant at diskutere situationen i Mellemøsten, for det er jo en krudttønde, og selv om Israels angreb og de større kamphandlinger i Gaza synes afsluttet, så er raketangrebene ind i Israel jo ikke afsluttet. Så alt

synes at være ved at være afsluttet, men det er ikke afsluttet.

Jeg vil fortrinsvis redegøre for den politiske udvikling i regionen, status for Gazakonflikten og det danske bidrag til at stabilisere situationen, samt de videre perspektiver, men allerførst vil jeg sige, at det underer mig lidt at høre begrundelsen for forespørgslen. Når jeg får at vide, at vi nu er ved at nå til en fælles forståelse af, at konflikten ikke kan løses af parterne alene, så kan det da vist egentlig kun være fru Pernille Frahm, der først er begyndt at forstå det, for vi har jo i årevis arbejdet internationalt for at få parterne til at finde en forståelse.

Den danske regering var jo med til at lave ko-replanen for fred i 2002, og den blev jo netop udformet, fordi det internationale samfund havde en forståelse af, at det ikke var noget, parterne så ud til at kunne løse alene. Så hvis SF skulle tage æren for, at man er ved at nå til en fælles forståelse internationalt, så er jeg noget forbløffet, men jeg er da glad for, at SF er ved at nå til en forståelse af det.

Så nævner man hærens overgreb – og det kender jeg fru Pernille Frahm godt nok til at gøre, men derfor er jeg også lidt forbløffet over, at SF vil tilslutte sig det senere forslag til vedtagelse, men det er jo altid godt, at så mange som muligt tilslutter sig den position, regeringen har – og jeg tager også afstand fra de overgreb, der måtte finde sted fra hærens side, og derfor går jeg også ind for en FN-undersøgelse. Hvis der bl.a. bruges fosforbomber, så må de ikke bruges mod civile. Så det er fint nok, at FN vil lave en undersøgelse.

Men så savner jeg jo faktisk, at fru Pernille Frahm også har en forståelse for, at der må være en balance i situationen, for hvad med Hamas' overgreb? Hamas begår ganske voldsomme overgreb mod civilbefolkningen på den palæstinensiske side i Gaza, og har lavet et lejrsamfund, som jo nærmest er totalitært. Det nævnes ikke i den tale, men det må vi da også tage fat i. Der nævnes heller ikke, at Hamas jo faktisk stadig væk sidder med en tilfangetagen israelsk soldat og vil bruge vedkommende i sit spil. Det er ganske inhumant. Og der nævnes jo heller ikke Hamas' godkendelse af eller direkte involvering i disse raketbeskydninger, som jo fastholder usikkerheden i området, og som har været medvirkende til det valgresultat, vi har fået, og som også havde til formål at få det valgresultat, man fik, fordi Hamas ikke ønsker en tostatsløsning. Så jeg var lidt forbløffet over begrundelsen, men

hvis SF ender med at tilslutte sig den politik, vi andre har, kan vi jo glemme begrundelsen.

Derfor vil jeg så gå videre og holde den tale, jeg havde tænkt mig at holde. I midten af januar erklærede først Israel og siden Hamas ensidig våbenhvile. Egypten har siden faciliteret våbenhvileforhandlingerne med stærk støtte fra det internationale samfund, men der er endnu ikke en permanent og holdbar våbenhvile. Der skydes stadig med raketter ind i Israel, og Israel svarer stadig igen ind i Gaza, så derfor kan den nuværende relativt rolige situation hurtigt ændre sig. Det er således helt afgørende, at parterne indgår en varig og kontrolleret våbenhvile.

Det er ikke til at sige, hvornår der kommer en endelig aftale i stand, men selvfølgelig håber vi alle sammen, at det snart sker, om end jeg har en skepsis. Som bekendt har der over de seneste uger været flere tilløb, men de er strandet bl.a. på spørgsmålet om fangeudveksling, som jeg nævnte lige før, hvor Hamas altså tager en fuldstændig vanvittig pris for at slippe en soldat, de aldrig burde have taget, fri.

En holdbar våbenhvile er ikke mindst vigtig for civilbefolkningerne i området. Den humanitære situation i Gaza er fortsat meget alvorlig, 65 pct. af indbyggerne i Gaza lever under fattigdomsgrænsen, og der er fortsat mangel på en lang række varer, ligesom forsyning af elektricitet og vand endnu ikke fungerer fuldt ud. De psykologiske traumer efter konflikten, særligt blandt børn, har været betydelige, og derfor beklager jeg, at disse danskere, som skulle kunne behandle børnenes traumer, åbenbart, som fru Pernille Frahm nævnte, ikke har kunnet komme ind, og det vil jeg undersøge nærmere. Det er en nyhed, jeg først har hørt i dag. Men selvfølgelig vil vi arbejde for, at vores folk, der kan afhjælpe psykologiske traumer, kan komme ind og hjælpe.

Regeringen har siden konfliktens start fulgt den humanitære situation i Gaza nøje. Vi arbejder for at få skabt bedre betingelser for den hårdt prøvede civilbefolkning i området. Det største problem lige nu er, at der ikke kommer tilstrækkelig med nødhjælp og genopbygningsmaterialer ind i Gaza. Det er bekymrende. Vi ønsker, at Israel skal forbedre adgangen, og det understregede jeg også i mit indlæg på genopbygningskonferencen, som fandt sted i Egypten i starten af marts. Jeg kan også sige, at EU presser løbende på for at sikre uhindret adgang for alle de nødvendige varer og produkter og er i dialog med den israelske regering herom.

Kl. 11:08

Så vil jeg vende mig mod den politiske situation. De seneste måneder har været præget af politisk usikkerhed og overgangsfaser blandt flere centrale aktører. Den situation er jo så ændret nu, for i Israel er der altså nu netop kommet en ny regering, og blandt palæstinenserne er man med egyptisk formidling ved at drøfte forsoning og en form for forsoningsregering, og i Washington er den nye amerikanske administration startet med et meget aktivt mellemstadiodiplomati.

Vi må selvfølgelig afvente, hvilken politik den nye regering i Israel i praksis vil føre. Men jeg har noteret mig, at Netanyahu i sin første tale som premierminister rakte hånden ud med et ønske om fredsforhandlinger med de palæstinensiske selvstyremyndigheder og endvidere sagde, at Israel ikke ønsker at regere palæstinenserne. Netanyahu har også tidligere udtalt sig positivt om forhandlinger med Syrien. Den nye regering må selvfølgelig bedømmes ikke blot på, hvad den siger, og heller ikke på, hvad en hvilken som helst udenrigsminister siger, men på, hvad den gør. Det er naturligvis helt centralt, at den nye israelske regering arbejder videre for en tostatsløsning. Jeg noterer mig samtidig, at den nye udenrigsminister, Lieberman, har sagt, at man vil arbejde på basis af køreplanen for fred, som jo netop indeholder perspektivet om en tostatsløsning, selv om jeg også har bemærket, hvad han har sagt om Annapolis. Men køreplanen for fred er jo grundlaget også for Annapolis.

En palæstinensisk samlingsregering, hvor Hamas eller personer fra Hamas indgår, er en mulighed, som bl.a. præsident Abbas selv tidligere i år har nævnt i Europa-Parlamentet. En anden mulighed er en teknokratregering. Hvis det lykkes at danne regering, som er en forsoningsregering, vil vi nøje se på grundlaget for regeringssamarbejdet. Parterne ved, hvad det internationale samfund forventer sig af en sådan regering. Det er vigtigt ikke at belønne Hamas for deres aggressive handlinger.

Det er også vigtigt fra dansk og europæisk side at fortsætte den tætte dialog med USA om mellemstadiopolitikken. Washington har altid spillet en central rolle i regionen. Derfor bød jeg under mine nylige samtaler i Washington med bl.a. udenrigsminister Clinton det aktive engagement varmt velkommen, og jeg bød også velkommen, at Hilary Clinton havde præciseret over for Israel under sit besøg i Israel, at bosættelsesaktiviteten må ophøre og vejspærringerne

lettes. Det vil være vigtigt med et tæt samspil mellem EU og USA i det videre forløb, og det er jo så det, der finder sted i Mellemøstkvartetten sammen med Rusland og FN.

Den aktuelle udvikling på jorden gavner ikke for øjeblikket en løsning. Begge parter skal leve op til forpligtelserne i køreplanen. Vi har på det seneste set en række konkrete eksempler vedrørende bosættelser og husnedrivninger, som er i modstrid med køreplanen, og det gavner jo ikke. Det vil samtidig svække de moderate kræfter på Vestbredden, hvad der svækker fredsflojen på den palæstinensiske side. Derfor har regeringens budskab bilateralt og i EU-regi til Israel været ganske klart: I må overholde forpligtelserne i køreplanen, og I må ikke tage initiativer, der risikerer at underminere de kræfter, der vil fred, dvs. den palæstinensiske selvstyremyndighed på Vestbredden. Hvis ikke præsidente Abbas kan høste fredens frugter, vil Hamas' konfliktpolitik brede sig. Får palæstinenserne ikke noget ud af fredssporet, vil flere fristes af krigssporet.

Danmark har siden Gazakonfliktens udbrud aktivt bidraget til det diplomatiske arbejde med at løse konflikten og skabe stabilitet i området. På det humanitære område har regeringen givet tilsagn om i alt 50 mio. kr. i ekstraordinær humanitær støtte. Allerede i januar bidrog Danmark til UNRWA's flash appeal med 20 mio. kr. og yderligere 10 mio. kr. under genopbygningskonferencen den 2. marts. Endvidere lovede regeringen at give 10 mio. kr. til at afhjælpe UNRWA's budgetunderskud for 2009. Derudover har regeringen støttet danske ngo'ers arbejde i Gaza med 10 mio. kr. Indsatsen omfatter psykologisk støtte til krigspåvirkede børn og distribution af nødhjælp til de mest sårbare grupper, og derfor må vores ngo'er jo også kunne komme ind.

I det diplomatiske spor har regeringen ført en lang række samtaler med nøgleaktører i og uden for regionen, og jeg tog den 18. januar f.eks. initiativ til et fælles brev med min nederlandske udenrigsministerkollega til vores kolleger i Israel, Egypten og den palæstinensiske selvstyremyndighed. I brevet tilbød vi bl.a. støtte på grænsen som led i en holdbar våbenhvile, ligesom vi pressede på for en snarlig genoptagelse af EU's grænseovervågningsmission på grænsen mellem Gaza og Egypten, EUBAM Rafah. Danmark er klar til med kort varsel at sende politifolk af sted til genåbning af denne mission. Vi udtrykte også støtte til de internationale initiativer til bekæmpelse af våbensmugling ind i Gaza. Dette er helt afgørende i bestræbelserne

på at sikre en holdbar våbenhvile, for hvis der hele tiden kommer nye raketter ind, vil Israel ikke stole på en fred i Gaza. Derfor skal vi forbedre situationen for civilbefolkningen i området også og sikre en vedvarende åbning af grænserne til Gaza, men altså også sikre, at der ikke kommer raketter ind.

Kl. 11:13

Danmark deltager aktivt i dette arbejde, og det danske engagement understreges af, at Danmark påtog sig værtskabet for det første internationale ekspertmøde, der som bekendt blev afholdt her i København den 4. og 5. februar. Med den egyptiske og den nederlandske udenrigsminister har jeg drøftet spørgsmålet om våbensmugling og det danske engagement. For at fremme sikkerheden og freden i området er det vigtigt med et godt samarbejde med alle lande i regionen, og det har vi. Jeg vil også fremover arbejde for et godt og konstruktivt samarbejde med landene i regionen, herunder med Egypten.

På et opfølgende møde i London den 13. marts blev der med dansk støtte vedtaget en politisk hensigtserklæring om bekæmpelse af våbensmugling til Gaza. Erklæringen sender et klart signal om opbakning til indsatsen mod våbensmugling ind i Gaza, og den opregner en række mulige tiltag for efterretnings samarbejde over diplomatiske initiativer til operationelle tiltag. Det er dog overladt til hvert enkelt land, hvordan man mere konkret vil kunne bidrage inden for det enkelte lands juridiske og kapacitetsmæssige rammer.

Danmark leverer også et betydeligt bidrag til genopbygning af Gaza. Jeg gav på den internationale donorkonference den 2. marts, i Egypten altså, tilsagn om, at vores bilaterale danske støtte til Gaza kan stige med 103 mio. kr. i alt fordelt over de næste 3 år. Det svarer til en forøgelse på ca. 50 pct., i forhold til hvad vi tidligere lovede palæstinenserne på donorkonferencen i Paris i december 2007. Men dette vil kræve, at der sker fremskridt i fredsforhandlingerne, så vi tog nogle forbehold for udmøntningen af pengene, da jeg fremlagde det i Egypten. Vi sagde også, at der må være en holdbar våbenhvile. Der må være adgang for humanitær hjælp og genopbygningsbistand ind i Gaza og i Gaza, og det er afgørende, at støtten ikke vil kunne gå til Hamas. Donorkonferencen var et vigtigt signal om støtte og opbakning til PA, altså Palæstinensisk Autoritet, og en succes for de egyptiske værter. Der blev afgivet tilsagn på i alt 4,5 mia. US dollar,

heraf et betydeligt beløb fra EU, men også fra den arabiske verden.

Danmark har gennem mange år bidraget betydeligt til at fremme fred og stabilitet i området og til opbygning af en palæstinensisk stat politisk såvel som økonomisk. Regeringens aktive linje under og efter Gazakonflikten både bilateralt og i EU afspejler dette engagement, og denne politik vil vi fortsætte i alle relevante fora. Selv om de ensidigt erklærede våbenhviler med få undtagelser holder, er det bagvedliggende problem jo ikke løst. Så længe der ikke er en fredsaftale baseret på en tostatsløsning, kan vi ikke forvente at undgå konflikter. Rammerne for at skabe fred i regionen er på plads. Sikkerhedsrådets resolutioner, køreplanen for fred, det arabiske fredsinitiativ udgør til sammen en meget solid platform, hvis man vil fred. Vi må bygge videre på de gode fremskridt, der blev opnået. Inden situationen i Gaza eksploderede, var der faktisk seriøse forhandlinger mellem både Israel og palæstenserne og mellem Syrien og Israel, og det var vel egentlig også derfor, Hamas gjorde, hvad de kunne for at ødelægge de fremskridt.

Det er afgørende, at vi relancerer fredsbestræbelserne både i det israelsk-palæstinensiske spor og i Syriensporet. Syrien er en del af en samlet fred, og fremskridt mellem Israel og Syrien vil have en række positive sideeffekter i regionen såvel som i det palæstinensiske spor, men også i det libanesiske spor. Disse muligheder har jeg drøftet indgående med Syrien og i flere omgange, senest den 2. marts, og også siden med den amerikanske regering. Uden en samlet fred i regionen får vi ikke løst de grundlæggende problemer, der på længere sigt også er en trussel mod vores egen sikkerhed. Fred er ikke nemt, fred kræver mod. Det kræver mod til smertefulde kompromiser, og dette mod og denne kompromisvilje har det desværre skortet på.

Kl. 11:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til udenrigsministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Pernille Frahm.

Kl. 11:17

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Pernille Frahm (SF):

Tak til udenrigsministeren for besvarelsen. Men det var jo en meget pudsigt indledning. Hvis man ikke vidste bedre, kunne man tro, at

udenrigsministeren var sådan en lille smule småsur over, at SF vil stemme for det forslag til vedtagelse, der ligger i dag, og som vi jo begge to kender, og som vi kommer til at høre teksten på senere. Det gør vi jo, fordi i modsætning til som udenrigsministeren fremlagde det, er der jo den her gang virkelig lagt op til, at man stiller nogle krav, nogle kontante krav om en undersøgelse af, hvad der er sket, og om der er foregået krigsforbrydelser, og krav om, at man fastfryser bosættelserne ikke kun på Vestbredden, men også i Østjerusalem.

Det synes vi fra SF's side er to ganske vigtige ting at komme med nu, for som situationen er nu, er man jo låst fast i en umulig situation på palæstinensisk side, hvor hele verdenssamfundet åbenbart kan blive enig om, at man ikke skal belønne Hamas for deres aktiviteter. På den anden side er samme verdenssamfund ikke rigtig i stand til at stille samme konsekvente linje op over for Israel, nemlig at man har samme holdning, og at Israel ikke skal belønnes for sine overtrædelser af de aftaler, Israel selv har været med til at indgå, bl.a. omkring de ulovlige bosættelser, de ulovlige husnedrivninger og omkring overtrædelse af en række internationale konventioner.

Sådan som situationen er nu, lever befolkningen i Gaza i en fuldstændig utålelig situation, et lukket fængsel. Der er mangel på alt, og størstedelen af det normale samfundsliv er gået i stå. Man kan læse på Al-Haqs hjemmeside, som er en palæstinensisk menneskerettighedsorganisation, om, hvordan almindelige handlende må lukke deres butikker, bagere må lukke deres virksomheder og fyre deres ansatte, fordi israelerne blokerer for såvel mel som gas til deres ovne. Man kan læse det samme på israelske menneskerettighedsgrupperes hjemmesider, hvis man er bange for kun at læse den ene side af sagen.

Hovedårsagen til den situation, palæstenserne er i nu, er den belejring, Israel har underlagt området, og derfor er det så vigtigt, at det ikke bliver Israel, der får vetoretten i forhold til, hvordan og hvornår belejringen skal lempes.

Israels angreb på Gaza har medført hundred gange så mange dræbte palæstinsere som israelere, og selvfølgelig er hver eneste dræbt en dræbt for meget, men her medregner vi altså både ofrene for de militære aktioner og ofrene for raketangrebene. Så vi stiller et krav til Hamas om, at de skal standse terrorhandlingerne, men det er også vigtigt at huske, at der er flere

parter i den her konflikt, og at det burde være et krav, man stiller til alle sider i sagen.

Den interne konflikt, der er nu mellem de palæstinensiske grupper, har medført likvideringer på konkurrerende grupper. Det skal naturligvis bringes til ophør, og de ansvarlige skal drages til ansvar. Derfor er det også vigtigt, at det internationale samfund bidrager til forsoning og anerkendelse af de palæstinensiske autoriteter, herunder den lovligt valgte regering, og at man bakker op den dag, man kan finde frem til at lave en samlingsregering.

Ifølge en lang række observatører, såvel israelske som palæstinensiske og internationale, har Israel begået krigsforbrydelser, myrdet tilfældige civile, herunder børn, anvendt fosforbomber mod bygninger i befolkede områder, herunder UNRWA-skoler, hvor flygtninge har søgt ly, og mod mennesker på flugt, her ifølge CNN. Derudover er Israel mistænkt for at anvende en helt ny type bombe, den såkaldte DIME-bombe, som er så ny, at den ikke er omfattet af nogen internationale konventioner, og Israel derfor kan sige, at der ikke er noget forbud mod at anvende den. Men den minder jo påfaldende om andre typer af våben, som vi har lavet aftaler om og forbud mod, så efter min opfattelse handler Israel her i ond tro. Det er en våbentype, som rammer ofrene med en sky af smeltet metal, som medfører langtidsfare for dødelige kræftsygdomme, fordi den ud over det smeltede metal omhylder ofrene med en støvsky, hvor støvet er så fint, at det ikke kan registreres i kroppen, ikke kan findes i kroppen bagefter, men alligevel giver en lang række kræftsygdomme.

Israel nægter nødhjælp, nægter nødhjælpsarbejdere adgang til Gaza, som det f.eks. blev dokumenteret i Radioavisen den 31.03., og som der også blev skrevet om i Berlingske Tidende i dag. Derfor er det vigtigt at gentage, at det ikke kan overlades til Israel alene at afgøre, hvornår blokaden skal lempes og hvordan.

Med disse ord vil jeg slutte mit indlæg, fordi den røde lampe lyser.

Kl. 11:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 11:23

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har bare et ganske enkelt spørgsmål til fru Pernille Frahm, og det er, om fru Pernille Frahm kan bekræfte, at Hamas står på EU's terrorliste.

Kl. 11:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:23

Pernille Frahm (SF):

Jamen det kan jeg bekræfte.

Kl. 11:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 11:23

Gitte Lillelund Bech (V):

Når SF lidt senere i dag stemmer for et forslag til vedtagelse, hvor vi skriver, at Hamas og andre militante grupper i Gaza skal efterleve et øjeblikkeligt og permanent stop for terror og raketangreb i Israel, betyder det så, at SF rent faktisk anerkender, at Hamas er en terrororganisation? Og hvis fru Pernille Frahm siger, at SF anerkender det, hvordan kan det så være, at SF's formand, hr. Villy Søvndal, har udtalt, at han synes, det kunne være fantastisk sjovt at være udenrigsminister i en regering, som ville anerkende det palæstinensiske selvstyre? På det tidspunkt, hvor hr. Søvndal udtalte det her, den 15. april 2007, var det rent faktisk Hamas, der sad ved magten, hvilket vil sige, at hr. Villy Søvndal ønsker at være udenrigsminister, og at han ønsker at anerkende en regering, hvor Hamas, som vi i hvert fald betragter som værende en terrororganisation, reelt set er ved magten. Er det SF's politik?

Mit første spørgsmål er altså: Betyder det, at SF anerkender, at Hamas er en terrororganisation, når man i dag stemmer for forslaget til vedtagelse? Og det andet er: Betyder det, at SF med de udtalelser, hr. Søvndal er kommet med, rent faktisk ønsker at anerkende en regering, hvori der indgår en terrororganisation?

Kl. 11:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Pernille Frahm (SF):

Nu var det jo meget, meget kringlet, og der var mange, mange ord i det her, men jeg skal prøve at gøre det kort.

Det, der står i forslaget til vedtagelse, er, at man kræver, at Hamas stopper terrorangrebene, raketangrebene ind i Israel, og det støtter vi. Det kan der ikke være et sekunds tvivl om.

Den næste er, at Hamas er lovligt valgt af det palæstinensiske folk ved et valg, som alle internationale observatører anerkendte, og som alle internationale kommentatorer bagefter sagde

var det mest demokratisk gennemførte valg. Hvordan i alverden skulle man så bagefter, efter at man først har opfordret dem til at afholde valg og anerkendt, at det er foregået på demokratisk vis, kunne sige: Men så kom I for øvrigt til at stemme forkert?

Kl. 11:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Tom Behnke.

Kl. 11:25

Tom Behnke (KF):

Jeg kan se på forespørgselsanmeldelsen her, at den er indleveret den 14. januar. På det tidspunkt skriver Socialistisk Folkeparti meget ensidigt:

Hvilke initiativer vil regeringen tage for at stoppe Israels angreb på Gaza og for at hjælpe de mange civile, der er blevet ofre for de israelske angreb?

Nu i dag skriver vi den 2. april. Hvad er der sket i den mellemliggende periode, der har bevirket, at Socialistisk Folkeparti er gået fra at være ensidig modstander af alt, hvad Israel foretager sig, og fra at holde hånden over alt, hvad de foretager sig på palæstinensisk side, til, at man i dag er klar til at skrive under på, endda være medforslagsstiller på et forslag til vedtagelse, som meget klogt går på to ben? Man skriver, som det jo er tilfældet, at der er to parter i den her konflikt, og at begge parter skal forholde sig i ro, og at begge parter skal anerkende hinanden; begge parter skal være med til, at vi får en fredelig løsning. Hvad er der sket, fra at Socialistisk Folkeparti havde en meget ensidig, jeg vil sige uhørt ensidig indstilling til det her udelukkende vendt mod Israel, og så til det, der er sket i dag?

Kl. 11:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:26

Pernille Frahm (SF):

Jamen der er ikke sket noget, for fremstillingen af SF's politik er helt forkert. Hvis ordføreren havde sat sig ind i, hvad vi har sagt, ville han se, at vi faktisk har støttet en tostatslinje, vi har faktisk støttet fredsbevægelserne i Israel, vi har faktisk støttet de kræfter, der ville to stater, også i Israel. Så hvis ordføreren havde sat sig ind i det, ville han kunne se, at fremstillingen var helt forkert.

Når der har været en kritik, og når vi har rejst forespørgselsdebatten, som vi har gjort, er det, fordi det jo altså var Israel, der angreb Gaza. Det

var jo et israelsk angreb på Gaza. Det var jo civile mennesker i Gaza, der blev ofret. Hundrede gange så mange palæstinensere har lidt og er blevet dræbt end på israelsk side. Israel er i øvrigt en stat, der er bedre rustet til at tage sig af sine ofre, end palæstinenserne er, fordi de udover at være under angreb bor i et område, der har været lukket, så de har mangel på alt.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:27

Tom Behnke (KF):

Ofre er altså ofre. Uanset om der tilfældigvis står nogen ved siden af, som er klar til at hjælpe ofrene, gør det lige ondt. Så det synes jeg er et helt uhørt argument at bruge i den her sammenhæng.

Når jeg spørger, som jeg gør, er det, fordi jeg læser ordlyden i forespørgslen. Der står ikke: Hvad vil regeringen gøre for at stoppe Hamas' raketangreb ind i Israel? Det står der ikke. Den debat kunne man også have rejst. Hamas har angrebet med raketter dag efter dag i et helt år ind i Israel, indtil Israel til sidst sagde, at nu er det nok, nu stopper festen. Det var i selvforsvar, at Israel slog igen – i forståeligt selvforsvar.

Men den forespørgselsdebat har Socialistisk Folkeparti ikke rejst. Hvad vil man gøre for at standse Hamas' raketangreb? Man har end ikke kunnet gå så langt, så man har kunnet sige: Hvad vil regeringen gøre for at stoppe Israels angreb og Hamas' angreb. Så langt har man ikke kunnet gå. Man kører meget ensidigt, og det er det, jeg forholder mig til. Så er det muligt, at Socialistisk Folkeparti har en politik, som ikke står skrevet nogen steder, og som nu pludselig bliver ført frem, men jeg forholder mig til det, man skriver i en forespørgsel. Forespørgslen er ensidig. Er det ikke korrekt?

Nu når vi kigger i bakspejlet og skriver den 2. april, og der er nogle andre hensyn, der gør sig gældende for Socialistisk Folkeparti, kan ordføreren så ikke anerkende, at som forespørgslen blev formuleret i sin tid, i januar måned, er den uhørt ensidig?

Kl. 11:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Pernille Frahm (SF):

Forespørgslen er ikke spor ensidig. Den er lavet ud fra en situation, og den situation er, at et lille

indespærret område bliver angrebet af en militær overmagt. Det er det, vi forholder os til.

Så siger ordføreren: Ofre er ofre. Det er jeg fuldstændig enig i, uanset hvilken side ofrene er på. Det er også derfor, at jeg er med på at stille krav til begge sider, og det er jo også det, som vedtagelsen gør. Måske stiller vedtagelsen i virkeligheden flere krav til den palæstinensiske side end den israelske side, men bemærk, at SF stemmer for den alligevel. Det er det ene.

Det andet er: Ifølge det israelske udenrigsministerium har Hamas ikke taget ansvar for et eneste raketangreb, siden de indgik aftalen sidste år. Det er ifølge det israelske udenrigsministerium, det er ikke ifølge Pernille Frahm.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Søren Espersen.

Kl. 11:30

Søren Espersen (DF):

Nu ved jeg ikke, om det er noget, SF's fokusgrupper har fundet på, at man nu også skifter holdning til det her, men det kunne vi måske lige få opklaret, altså om man nu har fundet ud af, at Hamas er en terrororganisation. Det var sandelig også på tide.

Men vi hører også, at det palæstinensiske folk på en eller anden måde er uskyldige ofre i forbindelse med Hamas' terrorangreb ind i Israel. Når nu fru Pernille Frahm fremhæver, at det her er en lovlig valgt regering, altså at Hamas er lovlig valgt, og at det dermed er det palæstinensiske folk, der har valgt en terrororganisation til at repræsentere sig, er befolkningen så fuldstændig uden ansvar?

Kl. 11:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:30

Pernille Frahm (SF):

Om befolkningen er uden ansvar? Mener hr. Søren Espersen, at de halvanden million palæstinensere er lovligt jaget vildt, som man kan jage året rundt, fordi Hamas har affyret raketter ind på Israel side, eller fordi andre militante grupper har affyret raketter? Mener hr. Søren Espersen virkelig, at det er i orden? Det kommer meget bag på mig.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 11:31

Søren Espersen (DF):

Nu er det jo mig, der stiller spørgsmålene.

Mit udgangspunkt er altid, at et folk har de tyranner, det fortjener. Det lyder lidt barsk, men sådan mener jeg virkelig det er. Altså, hvis det er et demokratisk valg, hvor man siger, at man lader sig repræsentere af en terrororganisation, er det et bevidst valg. Og det var en meget stor majoritet, der valgte Hamas.

Jeg er nødt til at spørge igen: Er den palæstinensiske befolkning, der har sat Hamas i ledelsen, ikke ansvarlig for den situation, at den nu lader sig lede af en terrororganisation?

Kl. 11:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Pernille Frahm (SF):

Den form for kollektiv afstraffelse bliver hr. Søren Espersen og jeg aldrig enige om. Og når hr. Søren Espersen siger, at det er ham, der stiller spørgsmålene, vil jeg sige, at hr. Søren Espersen lige så godt som mig ved, at der står i forretningsordenen, at det er korte bemærkninger, man fremsætter.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal gøre opmærksom på, at spørgerne kan fremsætte korte bemærkninger eller stille spørgsmål til ordføreren. (Pernille Frahm (SF): Ja, men det er ikke sådan, at jeg ikke må spørge igen). Selvfølgelig kan ordføreren spørge, men medlemmerne er ikke forpligtet til at svare nede fra rækkerne. (Pernille Frahm (SF): Det er jeg heller ikke).

Så er det hr. Søren Pind.

Kl. 11:32

Søren Pind (V):

Jeg blev en lille smule forvirret over fru Pernille Frahms betragtninger over Hamas. Udtrykket en lovligt valgt regering er et meget interessant udtryk, og det er særlig interessant, fordi det jo siger noget om, hvordan vedkommende, der fremsætter den udtalelse, ser på den pågældende regering.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fru Pernille Frahms betragtninger over, hvordan hun mener at Danmark og det danske Folketing bør betragte Hamas. Er det, fordi fru Pernille Frahm ligesom sin partifælle, Trine Pertou Mach, alligevel synes, at man skal støtte dem, eller hvordan ligger det? Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Pernille Frahm uddybe sine synspunkter her.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:33

Kl. 11:35

Pernille Frahm (SF):

Det kan jo blive en meget lang debat, og jeg synes, at hr. Søren Pind og jeg skal tage den en dag. Men for at sige det kort, så handler forespørgslen jo ikke om synet på Hamas. Den handler om forholdene i Gaza, det er det, der er til debat i dag. Og det, der står i begyndelsen af det forslag til vedtagelse, som vi desværre ikke har fået læst op endnu, er jo, at vi kræver, at Hamas stopper raketangreb og – så vidt jeg husker – terrorangreb ind i Israel.

Selvfølgelig stemmer jeg for det.

Kl. 11:33

Kl. 11:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Pind.

Kl. 11:34

Søren Pind (V):

Jeg kan godt forstå, at ordføreren helst vil have den her debat i skjul – med mig alene. Det er der mange der vil, det er o.k.

Men jeg vil sige til ordføreren, at ud over det lidt muntre i den her situation synes jeg ærligt talt, at man skylder vælgerne svar i den her sammenhæng. Og derfor vil jeg da også spørge i relation til det forslag til vedtagelse, som jo endnu ikke er blevet læst op, og som vi jo så mangler at skulle forholde os til – og derfor kan jeg sådan set frit spørge: Når vi nu har hørt fru Pernille Frahm fastslå, at det også er hendes opfattelse, at Hamas er en terrororganisation, vil fru Pernille Frahm så opponere imod, at man også slår det fast i forslaget til vedtagelse?

Kl. 11:34

Kl. 11:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:34

Pernille Frahm (SF):

Det står ikke i forslaget til vedtagelse, men det er rigtigt, at Hamas står på EU's terrorliste. Hamas har taget ansvar for en lang række terrorhandlinger, det er jeg fuldstændig enig i. Og jeg er også fuldstændig enig i, at dele af Hamas ikke burde gå frit omkring, hvis der var mulighed for at sætte dem bag lås og slå. Men når vi snakker om en lovligt valgt regering, er det jo et valg, som også hr. Søren Pinds parti har anerkendt foregik efter alle kunstens regler. Jeg har ikke hørt andet. Hvis hr. Søren Pind kan sætte en finger på det valg i dag, i forhold til hvordan det blev gennemført, så – go for it.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg er faktisk enig i det meste af det, SF's ordfører, fru Pernille Frahm, har svaret her og sagt i debatten, og derfor undrer det mig også, at SF tilsyneladende kan gå med til at vedtage den tekst, der ligger på vores bord, som snart bliver læst op for resten af befolkningen, og som efter min opfattelse ret ensidigt placerer ansvaret hos Hamas. F.eks. er det første punkt, der bliver nævnt i udtalelsen, at Hamas skal holde op med at angribe. Der står faktisk ikke noget om, at Israel skal holde op med at angribe Gaza. Der står en passus om, at man skal undersøge, om der er sket brud på folkeretten. Men det er ret ensidigt, at man i den udtalelse, det forslag til vedtagelse, placerer ansvaret for den konflikt, der var, og som kan komme igen, hos Hamas.

Er der ikke et misforhold mellem det, SF's ordfører siger, og det forslag til vedtagelse, der snart kommer til forhandling, når det er blevet læst op?

Kl. 11:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:36

Pernille Frahm (SF):

Nu er det sådan, at man, når man indgår en aftale – og det ved hr. Frank Aaen også godt – ikke får alt, hvad man vil have. Der er mange ting, jeg godt kunne tænke mig kunne stå i den aftale her, og der er også mange ting, jeg kunne tænke mig ikke stod i den. Men samlet set synes jeg, den har den rigtige balance, fordi den netop stiller de præcise krav til Israel – de præcise krav – om, at man vil have en undersøgelse, om, at de skal stoppe bosættelserne, om, at de skal stoppe de ulovlige nedrivninger af boliger i Østjerusalem osv.

Så samlet set synes jeg, at det, at man ikke nævner begge parter oppe i indledningen, er et ganske lille problem i forhold til alle de fornuftige ting, som forslaget til vedtagelse i øvrigt indeholder.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:37

Frank Aaen (EL):

Det er jo ikke et lille problem, vil jeg sige til fru Pernille Frahm. Når den konflikt har kunnet

køre nu i 60 år, skyldes det jo, at den ene part er den stærke, nemlig Israel, og det er Israel, der konsekvent har nægtet alle reelle skridt i retning af at skabe en selvstændig palæstinensisk stat.

Derfor er det jo at vende tingene på hovedet, når man i virkeligheden siger, at det er Hamas, der har hovedansvaret for situationen, når det i hvert fald efter vores opfattelse – jeg troede faktisk også efter SF's opfattelse – er sådan, at hovedansvaret er placeret hos Israel for, at det er gået så grueligt galt, at så mange mennesker er blevet slået ihjel, og at palæstinenserne stadig væk ikke har deres selvstændige stat.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Pernille Frahm (SF):

Jeg er åbenbart nødt til at sige det meget klart og tydeligt: SF og jeg tager klart afstand fra terrorhandlinger, uanset hvem der begår dem. Vi tager klart afstand fra raketangreb mod civile byer i Israel, vi tager også klart afstand fra angreb på civile i Gaza.

Når der står i det her forslag til vedtagelse, at vi opfordrer til, at de standser terrorangreb, støtter vi det.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Kamal Qureshi.

Kl. 11:39

Kamal Qureshi (SF):

Jeg blev bare provokeret til at bruge taletid på at tage en kort bemærkning ud fra hr. Søren Espersens indlæg, hvor hr. Søren Espersen jo tilsyneladende mener, at den palæstinensiske befolkning, altså civilbefolkningen, er ansvarlig for de handlinger, der bliver begået af Hamas eller af den palæstinensiske regering og derfor er legitime mål.

Det synes jeg egentlig er en dybt problematisk udtalelse, for det gør jo så, at civile amerikanere tilsyneladende er legitime mål, hvis amerikanerne fører krig et sted i verden, eller for den sags skyld at civile danskere, som er i udlandet, er legitime mål for de lande, hvor danske soldater er i krigssituationer.

Det synes jeg er en dybt problematisk holdning at have, altså at en civilbefolkning, der vælger sin regering, er et legitimt mål i en krig.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det er sådan lige på grænsen til, at det måske er lidt vejledende hjælp til partikollegaen, som er

ordfører. Men nu får ordføreren mulighed for at kommentere det.

Kl. 11:40

Pernille Frahm (SF):

Man skal altid være taknemlig, hvis man får hjælp, nu synes jeg ikke lige, jeg havde brug for det. Men under alle omstændigheder er det jo fuldstændig rigtigt, at det er et dybt problematisk synspunkt. Det har vi allerede uddebatteret.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

(*Kamal Qureshi* (SF) markerer for endnu en kort bemærkning). Jeg vil altså sige til hr. Kamal Qureshi, at det ikke skal være vejledende tale til ordføreren. Der skal være et direkte spørgsmål om sagen her. Det er, som om debatten går mellem fru Pernille Frahm, hr. Kamal Qureshi og andre ordførere, der sidder i salen. Der skal man lige passe på.

Kl. 11:41

Kamal Qureshi (SF):

Det vil jeg da gerne korrigeres for, hvis det er, at det skal forstås anderledes. Jeg har fået at vide adskillige gange af den siddende formand, at den her taletid, man har, ikke kun er til spørgsmål til ordføreren, men også til korte bemærkninger. Det er sådan set det, jeg bare har benyttet mig af.

Jeg vil bare sige, at det er det, jeg har fået at vide af de formænd, der sidder der, at det er forretningsordenens retningslinjer. Det er det, jeg har benyttet mig af.

Kl. 11:41

Pernille Frahm (SF):

Der var vist ikke noget, jeg skulle svare på der.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:41

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det. Nu kan jeg forstå, efter at jeg har fulgt debatten lidt oppe fra mit kontor, at fru Pernille Frahm har anerkendt, at Hamas står på EU's terrorliste.

Men jeg synes ikke rigtigt, at jeg har hørt, hvad SF egentlig mener om Hamas, så jeg kunne godt tænke mig et meget klart svar fra SF på, om Hamas er en terrorbevægelse, eller om Hamas ikke er en terrorbevægelse. Ikke den der store diskussion, som man måske i SF forsøger at skyde hen til, hvad der står på EU's terrorliste, det handler det ikke om. Det her handler om, hvad SF mener om Hamas. Er Hamas en terrorbevægelse, eller er Hamas ikke en terrorbevægelse?

Det vil jeg godt have et klart svar fra fru Pernille Frahm på.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Kl. 11:42

Pernille Frahm (SF):

Tak til hr. Karsten Lauritzen for at stille et meget firkantet spørgsmål – vil jeg sige.

Altså, Hamas står på EU's terrorliste som sagt. Hamas er en terrorbevægelse, og Hamas er også ikke en terrorbevægelse. Hamas er en ganske bred bevægelse, som er en meget social bevægelse, en politisk bevægelse, en kulturel bevægelse, en religiøs bevægelse. Hamas er alle de dele. Der er meget store varianter. Jeg kan anbefale en bog, der er udgivet for nylig af Michael Irving, som ordføreren med stor fordel kan læse.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:43

Karsten Lauritzen (V):

Tak for hvad jeg vil betegne som et noget vigen- de og ikke særlig klart svar. Jeg stillede et meget klart og simpelt spørgsmål, som det må være let at forholde sig til for SF's ordfører, nemlig om Hamas er en terrorbevægelse eller ej. Enten er man gravid, eller også er man ikke gravid; man er ikke lidt gravid. Og hvis man er en terrorbe- vægelse eller dele af ens bevægelse er en terror- bevægelse, jamen så er man altså en terrorbevæ- gelse, og det kunne jeg godt tænke mig at fru Pernille Frahm sagde meget, meget klart. Jeg fornemmede lidt, at hun anerkendte det en lille- lillebitte smule, men jeg vil godt have det gjort endnu mere klart: Er Hamas en terrorbevægelse, eller er Hamas ikke en terrorbevægelse? Og op- fatter SF Hamas som en terrorbevægelse?

Hvis Hamas er en terrorbevægelse – og det var ordføreren jo lige ved at sige, men manglede lige det sidste stykke – skulle vi så ikke skrive ind i forslaget til vedtagelse, at Hamas som sagt er en terrorbevægelse? For det er det, og det er derfor, at Hamas står på EU's liste over terrorbe- vægelser. Det ville være dejligt, hvis SF også nå- ede til den erkendelse, når de nu har rykket sig betydeligt på det her område så vel som på en række andre politiske områder. Det vil jeg bede ordføreren forholde sig til.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Pernille Frahm (SF):

Nu er der meget stor forskel på Hamas og gravi- ditet og terrorisme. De tre ting er ikke sådan lige at stille op efter samme målestok. Igen vil jeg an- befale, at spørgeren prøver at studere lidt, hvad Hamas er for en type bevægelse.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Karen Ellemann.

Kl. 11:44

Karen Ellemann (V):

Jeg har også siddet og fulgt debatten, og jeg løb ned i salen, fordi jeg bestemt også mangler svar på det spørgsmål, som min partifælle hr. Kar- sten Lauritzen netop har stillet. Derfor vælger jeg altså at stille spørgsmålet igen, og jeg kan ikke se, at det kan være så svært at svare meget, meget klart og tydeligt på et meget, meget klart og tydeligt spørgsmål.

Det her handler ikke om, hvorvidt et spørgs- mål er firkantet. Spørgsmålet går såmænd bare på: Anerkender SF's ordfører, at Hamas er en terrorbevægelse, som er på EU's liste?

Kl. 11:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Pernille Frahm (SF):

Med hensyn til det sidste er det jo ikke et spørgsmål om at anerkende, hvad der står på EU's terrorliste. Det er jo et faktum. Det er ikke et spørgsmål om, hvad jeg mener, eller hvad jeg synes, eller hvad jeg tror. Hamas står på EU's terrorliste, Hamas har taget ansvar for terror- handlinger, dele af Hamas – det er jeg sikkert helt enig med spørgeren i – er klart terroristiske. Men det, jeg så siger, er, at hvis man studerer den her bevægelse, foregår der også andre ting. Men jeg støtter fuldt ud, at man kritiserer de ter- rorhandlinger, der bliver begået, uanset hvem de bliver begået af.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 11:45

Karen Ellemann (V):

Jeg er da naturligvis rigtig glad for at høre, at SF i høj grad anerkender, at Hamas er en terrorbe- vægelse, og derfor vil jeg også gerne høre, om fru Pernille Frahm så kan forklare, hvorfor SF ønsker at anerkende, at Hamas – som vi jo altså nu er enige om er en terrororganisation – delta- ger i regeringen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:46

ret brud på folkeretten. Vi finder det derfor naturligt, at dette undersøges nærmere.

Pernille Frahm (SF):

Jamen det er jo nok lidt på samme måde, som at man anerkender, at de står på terrorlisten. Det er et faktum. Hamas er jo valgt og deltager i regeringen. Jeg tror, at spørgeren og hendes parti i løbet af de næste par måneder vil se en udvikling, hvor man, hvis det lykkes at få samling på de palæstinensiske grupper, vil se en amerikansk administration, der bl.a. vil forhandle med en regering, som Hamas er en del af. Så det bliver nye tider for spørgeren.

Kl. 11:46

Sikkerhed for regionens borgere indebærer ud over en permanent våbenhvile også, at Israel fastfryser bosættelsesaktiviteterne og indstiller ødelæggelserne af boliger i Østjerusalem, ødelæggelser, der var meget nært forestående, senest i forbindelse med udenrigsminister Clintons besøg i Israel, men som blev stoppet i sidste øjeblik.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Gitte Lillelund Bech fra Venstre.

Kl. 11:46

Samtidig skal vi forebygge våbensmugling ind i Gaza for også derigennem at forhindre, at Hamas kan fortsætte sine ødelæggelser i Israel. I den forbindelse har Egypten en væsentlig rolle at spille, og vi ønsker således, at Egypten bidrager til at forhindre våbensmugling ind i Gaza.

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har set frem til den her forespørgsel, også selv om den har været længe undervejs. Man kan sige, at vi ligesom har varmet en smule op nu. I Venstre er linjen i forbindelse med Israel-Gaza-konflikten meget klar. Det er væsentligt, at vi gør, hvad vi kan, for at understøtte en varig fredsløsning i regionen og for at hjælpe civilbefolkningen efter konflikten i Gaza. Det indebærer, at der skal skabes en holdbar våbenhvile, der kan fungere som base for at give sikkerhed for regionens borgere, og som kan sikre en genåbning af grænserne.

Kl. 11:47

Endelig vil en permanent våbenhvile kunne sikre en genåbning af grænserne til Gaza, så det bliver muligt at få varer og humanitært udstyr hen over Gazas grænser. Der skal være adgang til humanitær bistand til civilbefolkningen i Gaza, men det er samtidig vigtigt for mig at slå fast, at en genåbning af grænserne ikke skal bruges til at armere Hamas, så konflikten kan fortsætte.

Det er samtidig også væsentligt at forebygge våbensmugling ind i Gaza og til Hamas. Uden en holdbar våbenhvile er det ikke muligt at komme videre i fredsforhandlingerne. Vi ønsker således at gøre det meget klart, at Hamas og andre terrorgrupper eller militante grupper i Gaza skal efterleve et øjeblikkeligt og permanent stop for terror- og raketangreb ind i Israel. Vi ved, at det var Hamas, der indledte kampfhandlingerne, og Israel har ret til at forsvare sig.

Det er samtidig vigtigt for mig at præcisere, at Israel er forpligtet til at overholde krigens love, hvilket bl.a. går ud på at undgå uproportional magtanvendelse og i videst muligt omfang undgå civile ofre. Det har fra flere sider været fremført, at der i Israel-Gaza-konflikten har væ-

Alle aktører skal i spil for at understøtte en varig fredsløsning. Det være sig EU, FN og bilaterale partnere. Første skridt på vejen til en varig fredsløsning vil være en forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner med henblik på at forhandle en permanent fredsløsning med Israel, hvilket vi på det kraftigste må opfordre til. Det er vores ønske, at denne samlede indsats skal sikre, at både israelerne og palæstinenserne rent faktisk efterlever de forpligtelser, der ligger i køreplanen for fred. Vi håber, at det bliver muligt at genoptage fredsforhandlingerne, der skal føre til en forhandlet tostatsløsning og en endelig samlet fredsslutning mellem Israel og dets arabiske naboer.

Selv om det måske p.t. med den nye israelske regering kan synes vanskeligt, synes vi rent faktisk, at både på den palæstinensiske og den israelske side skylder palæstinenserne og israelerne deres befolkninger, at man finder en varig fredsløsning. Det kunne være rart, om politikerne på begge sider begyndte at tænke på dette.

Afslutningsvis vil jeg på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre, Simon Emil Ammitzbøll (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget støtter regeringens indsats for at hjælpe civilbefolkningen efter konflikten i Gaza og for at skabe en holdbar våbenhvile, der skal give sikkerhed for regionens borgere, forebygge våbensmugling ind i Gaza og sikre genåbning af grænserne.

Folketinget opfordrer regeringen til i EU, i FN og bilateralt at arbejde for parternes efterlevelse af forpligtelserne i køreplanen for fred, herunder

- at Hamas og andre militante grupper i Gaza efterlever et øjeblikkeligt og permanent stop for terror og raketangreb ind i Israel,
- at Israel fastfryser bosættelsesaktiviteterne og indstiller ødelæggelserne af boliger i Østjerusalem,
- en FN-undersøgelse i forhold til beskyldninger for overtrædelser af folkeretten,
- en ophævelse af de unødvendigt stramme restriktioner på bevægeligheden for varer og humanitært udstyr hen over Gazas grænser,
- forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner med henblik på at forhandle permanent fredsløsning med Israel, og
- at Egypten bidrager til at forhindre våbensmugling ind i Gaza.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Kl. 11:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nu fremsat det oplæste forslag til vedtagelse, som vil indgå i de videre forhandlinger. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:51

Frank Aaen (EL):

Er det Venstres opfattelse, at skylden for konflikten og krigen, der kostede hundredvis af civile kvinders og børns liv og smadrede hele Gaza, alene kan tillægges palæstinenserne, at Israels angreb bare var et helt berettiget selvforsvar, og at det derfor er berettiget bare med den ene bemærkning, som jeg godt hørte, at man skal undersøge, om Israel har overtrådt folkeretten? Er det palæstinenserens skyld, at det gik, som det gik?

Kl. 11:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Gitte Lillelund Bech (V):

I den seneste krig, vi så dernede, var det – og jeg mener faktisk også, at FN har konkluderet sådan

– Hamas, som indledte krigen. Israel svarede igen, som de har ret til i henhold til folkeretten, men der står også i folkeretten, at Israel, eller hvem det nu måtte være, der svarer igen, skal undgå uproportionel magtanvendelse og i videst muligt omfang undgå civile ofre. Vi synes jo så, det er naturligt helt præcist at få kortlagt, hvad der så er sket, for man må sige, at der om den krig, der har været her i januar mellem Israel og Gaza, har været utallige pressehistorier, jeg vil endda sige meget ikkebalancerede pressehistorier, for det er helt tydeligt, at der har været valgt side, enten den ene eller den anden. Så jeg synes, det er meget naturligt, vi får lavet en undersøgelse af det her.

For os er det meget vigtigt at slå fast, at man altid har ret til at forsvare sig, så længe man holder sig inden for folkerettens grænser.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:53

Frank Aaen (EL):

Tak for svaret, som altså ensidigt placerer ansvaret for, at den krig brød ud, på palæstinenserne. Den eneste kritik, der kan være af Israel, er, hvis man har overtrådt folkeretten. Det mener jeg nu ikke der er nogen tvivl om at man har. Men bortset fra det synes Venstre, at det er palæstinenserne, der har skylden for, at det kom til en konflikt tilbage i december.

Er det ikke korrekt, at den opfattelse, som Venstre her giver udtryk for, nøjagtig er den, der er nedlagt i det forslag til vedtagelse, vi lige har hørt?

Kl. 11:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil i hvert fald sige for Venstres vedkommende, at selv om vi skriver meget, meget klart, at Hamas og andre militante grupper øjeblikkeligt skal efterleve et permanent stop for terror og raketindgreb ind i Israel, så er det set gennem mine briller netop et billede af, at det var Hamas og palæstinenserne, som rent faktisk startede den seneste konflikt.

Hvilke grunde de i øvrigt måtte have til det, kan vi også diskutere meget længe, men jeg læser klart og forstår også klart forslaget til vedtagelse således, at det her er en kritik af, at Hamas indledte den konflikt, som vi så i december/ januar, og at Israel havde sin ret til at svare igen,

men overtrædelser af folkeretten er aldrig acceptable, og det er derfor, vi skal have det undersøgt.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Pernille Frahm.

Kl. 11:54

Pernille Frahm (SF):

Jeg hørte ordføreren tale varmt for at åbne grænserne, så der igen kan komme varer og humanitær hjælp ind i Gaza. Men ordføreren understregede også, at der selvfølgelig ikke skal følge våben med, og det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i.

Jeg vil gerne spørge: Hvem skal efter ordføreren opfattelse afgøre, hvornår grænserne skal åbnes og i hvilket omfang? Skal Israel i sidste ende have vetoret, når vi nu har set, at Israel f.eks. forhindrer folk fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre i at komme ind i Gaza og udføre deres arbejde?

Kl. 11:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil ikke sige, hvem der skal have vetoret, men jeg synes, at det signal, vi sender med forslaget til vedtagelse, rent faktisk er, at alle i det internationale samfund skal bidrage til, at det kan lade sig gøre at ophæve de stramme restriktioner, der er i forhold til varer og humanitært udstyr, for det, der er foregået, er ikke acceptabelt.

Vi har også – jeg har i hvert fald personligt over for de israelere, jeg kender – påpeget, at vi sådan set ikke synes, det er acceptabelt, at det ikke er muligt, at der kan komme humanitært udstyr ind i Gaza. Jeg mener sådan set, at det er fra alle sider, man skal presse på for at få fundet en løsning, men jeg kan ikke sige, hvem det præcis er, der skal trække den endelige streg. Det kan jeg simpelt hen ikke på mit niveau.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 11:56

Pernille Frahm (SF):

Nej, men synes ordføreren ikke, der er et problem i, at den ene part, som allerede har vist, hvilken måde man vil administrere det her på, skal være den, der har vetoret? Er ordføreren ikke enig med mig i, at det er stærkt problematisk?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Kl. 11:56

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har sådan set slet ikke svaret på det spørgsmål, fru Pernille Frahm stillede om vetoret, for jeg kan ikke sige, hvem det er, der skal have vetoret. Men jeg har et ønske om, at alle de aktører, der i øvrigt måtte være, eksempelvis også Egypten, rent faktisk sætter sig sammen omkring bordet og bliver enige om, hvad det er for nogle spilleregler, man skal spille efter.

Det problem, som jeg faktisk synes jeg ser på både palæstinensisk og på israelsk side, er måske nok, at befolkningerne er rimelig trætte af den konflikt, der pågår. De er faktisk rigtig, rigtig trætte af den konflikt, der pågår, fordi de har pårørende, der enten bliver slået ihjel eller ligger under for den form for terror, som vi i hvert fald ved at Hamas har udsat israelerne for ved at sende raketter ind over grænsen, mens politikerne i hvert fald set gennem mine briller i høj grad spiller meget, meget højt og tough spil og i sidste ende måske ikke er så interesserede i at finde en løsning til gavn for befolkningerne. Det var sådan set også det, jeg sagde i min ordførertale.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Jeppe Kofod.

Kl. 11:57

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg har et i virkeligheden meget enkelt spørgsmål til Venstre og Venstres ordfører. Det står ikke helt klart for mig, hvad Venstre mener om det her, men mener Venstre, at den krig, der blev udkæmpet, var en gigantisk fejltagelse, eller mener Venstre, det var o.k., at den krig blev udkæmpet?

Det synes jeg vi savner at få svar på, og jeg synes, det er vigtigt at få svar på det, fordi forespørgslen jo også handler om krigen og om, hvorvidt det var klogt eller uklogt at gå i krig, så jeg vil gerne have Venstres klare svar: Mener Venstre, at den krig var en kæmpe fejltagelse, sådan som nogle af vi andre mener?

Kl. 11:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg mener, at krig altid er en fejltagelse.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 11:58

Jeppe Kofod (S):

Det er godt, for så synes jeg, vi er lidt nærmere ved et svar, også i forhold til det, som Venstres ordfører jo klart siger, nemlig at Israel anvendte uproportional magtanvendelse mod palæstinerne. Hvis man ser på tabstal osv., kan man se, at de er frygtelige på begge sider, men at der har været store konsekvenser for ikke mindst de civile palæstinsere.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Vil Venstre støtte, at der bliver skabt forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner Hamas og Fatah, så der kan komme en troværdig palæstinensisk partner, man kan skabe fred med? Og hvordan vil Venstre stille sig, den dag Hamas og Fatah danner en teknisk, eller hvad det nu kan være, samlingsregering i det palæstinensiske område, som er en partner til Israel? Vil Venstre støtte et sådant initiativ, eller vil Venstre stadig væk bare sige, at man ikke skal have noget med en sådan regering at gøre?

Kl. 11:58

Kl. 11:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Gitte Lillelund Bech (V):

Først vil jeg godt gøre klart, at det, jeg forholdt mig til, var, at i henhold til folkeretten må man ikke gøre brug af uproportional magtanvendelse, og man skal i videst muligt omfang undgå, at civile bliver ofre. Det er derfor, vi ønsker at få kortlagt, hvad det er, der er sket, og det er derfor, vi siger ja til at lave den FN-undersøgelse i forhold til beskyldningerne om overtrædelse af folkeretten. I øvrigt synes vi sådan set, det bør gælde begge veje, for i henhold til folkeretten er det heller ikke sådan, at man må gemme sig bag civile ofre, som der i hvert fald har været mange historier fremme om at Hamas rent faktisk har gjort i Gazastriben.

Med hensyn til forsoning: Ja, vi synes, det er vigtigt, at man får skabt forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner, og hvis det så skulle ende med, at Hamas indtræder i en regering, synes jeg, det er meget vigtigt at se på, hvad det er, den regering så vil.

Hvis den regering ikke vil følge køreplanen for fred, og hvis den regering ikke vil, at man kan finde en tostatsløsning og finde en varig fredsløsning, har jeg nemlig ikke den store lyst

til at anerkende den regering, må jeg altså sige. Jeg vil derimod meget, meget gerne anerkende en palæstinensisk regering, der rent faktisk vil arbejde frem mod de mål, ligesom jeg meget gerne vil anerkende den israelske regering, hvis den arbejder frem mod det mål, som rent faktisk er, at man kan få tostatsløsningen og få en endelig, samlet fredsslutning.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Kamal Qureshi.

Kl. 12:00

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, der er kommet mange interessante udtalelser fra fru Gitte Lillelund Bech, og jeg vil i hvert fald godt prøve at komme lidt mere ind på dem.

Fru Gitte Lillelund Bech siger, at krig altid er en fejltagelse. Fra SF's side synes vi sådan set, at krig kan være nødvendig en gang imellem og ikke nødvendigvis en fejltagelse, men det må vel så betyde, at Irakkrigen var en fejltagelse, og det er måske en stor erkendelse her fra talerstolen.

Men jeg vil egentlig også godt spørge lidt til proportionaliteten. Nogle af de diskussioner, vi har haft i Folketingssalen, når statsministeren har været til stede, er jo gået på, om man synes, at Israel har overtrådt folkeretten netop i forhold til at bruge den nødvendige magt og ikke overdreven magt, som folkeretten siger, og som fru Gitte Lillelund Bech også sagde klart og tydeligt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Gitte Lillelund Bech mener, at Israel har brugt overdreven magt ifølge proportionalitetsparametrene, eller om fru Gitte Lillelund Bech mener, at Israel ikke har brugt overdreven magt i den konkrete krig.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg svarede meget, meget kort på hr. Jeppe Kofods spørgsmål før, at krig altid er en fejltagelse.

Jeg synes imidlertid, det er vigtigt at holde fast i, at vi også i det internationale samfund rent faktisk vælger at sige, at nogle gange, når andre stater griber ind militært og reelt starter en krig mod et land, fordi der pågår nogle overgreb, pågår folkemord eller sådan noget lignende, kan det gøres uden FN-mandat. Det, der skete på Balkan i sin tid, var jo rent faktisk, at serberne udsatte alle de øvrige for totalt folkemord, og derfor var det nødvendigt, at vi satte ind,

selv uden et FN-mandat, så i de tilfælde vil jeg sige, at det kan være naturligt, at man rent faktisk er aggressor og starter en krig, fordi der ligger noget andet bag. Men det var sådan set ikke det, der lå bag i hvert fald det, der skete i december og januar.

Med hensyn til ... Nej, nu glemte jeg såmænd fuldstændig, hvad det var, hr. Kamal Qureshi reelt spurgte om, fordi jeg var så optaget af at skulle sige det her, så jeg må bede hr. Kamal Qureshi gentage spørgsmålet.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det får hr. Kamal Qureshi mulighed for nu.

Kl. 12:02

Kamal Qureshi (SF):

Det var sådan set angående proportionaliteten i forhold til folkeretten, altså om fru Gitte Lillelund Bech som Venstres ordfører mener, at Israel har brugt den nødvendige eller den overdrevne magt.

Der er jo en vis uenighed mellem partierne om det. Når jeg har spurgt statsministeren, har han udtalt, at han ikke mener, Israel har brugt overdreven magt, eller at der har været en misproportionalitet, mens udenrigsministeren jo i flere sammenhænge har påpeget, at Israel har brugt overdreven magt i den konkrete krig. Det er det ene.

Det andet er, at fru Gitte Lillelund Bech siger, at Venstre ikke vil anerkende en palæstinensisk regering, hvis den ikke vil være med til en fredsløsning, en tostatsløsning og andet. Hvad nu, hvis Israel vælger en regering, som ikke vil indgå i fredsforhandlingerne og ikke vil anerkende det fredsudspil, man kommer med fra internationalt hold? Vil Venstre undlade at anerkende den israelske regering i en sådan situation?

Kl. 12:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Gitte Lillelund Bech (V):

Spørgsmålet om anerkendelse af den palæstinensiske regering går på, om jeg vil anerkende en regering, hvori Hamas indgår. Det var rent faktisk det, hr. Jeppe Kofod spurgte om, og da jeg jo betragter Hamas som værende en terrororganisation, sagde jeg, at det måtte afhænge af, hvad det var, man kom frem til.

Med hensyn til uproportional anvendelse af magt kan jeg personligt simpelt hen ikke vurdere det, og det er derfor, jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi får lavet en undersøgelse af, om

der er sket brud på folkeretten. Jeg foretrækker klart, at det er FN, der undersøger det, i stedet for at Gitte Lillelund Bech eller for den sags skyld hr. Kamal Qureshi eller for den sags skyld udenrigsministeren eller statsministeren står i det danske Folketing og vurderer det på baggrund af de avisartikler og de indberetninger, man i øvrigt har fået. Jeg vil klart foretrække, at det er det internationale samfund, der undersøger det, og det er sådan set også det, vi lægger op til med det forslag til vedtagelse, der ligger her.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, og den første ordfører, når vi genoptager mødet, er hr. Jeppe Kofod.

Mødet er udsat. (Kl. 12:04).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter forespørgsel F 25 til udenrigsministeren om Gaza, og den næste ordfører er hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Tak. Lad mig først sige, at jeg faktisk, måske ikke så overraskende, er meget glad for, at vi her i Folketinget har fundet en bred enighed om et forslag til vedtagelse om den, synes jeg, dybt ulykkelige situation, som har været og stadig væk delvis er i Mellemøsten i forhold til Gaza og Israel. Det synes jeg er rigtig godt. Jeg synes, det er vigtigt, at Folketinget sender et kraftigt og fælles signal om, at vi ønsker krigen stoppet, og at der kun er en farbar vej fremad, nemlig fredssporet, at støtte de fredelige kræfter og få politiske løsninger på det, vi ser.

Når man ser på, hvad der er sket, er det klart, at tallene taler deres eget tydelige, skræmmende sprog. På den palæstinensiske side er der mere end 1.300 døde. Heraf er de 400 børn, og over 5.000 palæstinensere er blevet såret. På den isra-

elske side er der 23 døde og måske omkring 500 sårede – i den størrelsesorden. Men dertil skal man lægge, at situationen i Gaza, ikke mindst for de palæstinensiske børn, er katastrofal. Der er jo rapporter fremme om, at knap halvdelen af alle børn i Gaza er traumatiserede. Der er altså nogle følger af krigen, som ikke kan registreres her og nu, men som vil sætte sig i generationer fremover.

Derfor vil jeg indledningsvis gerne slå fast: Der findes ingen militær løsning på konflikten. Den her krig har kun bidraget til død, ødelæggelse, nyt had, styrkelse af de ekstremistiske kræfter og en risiko for en accelererende volds-spiral. Krigen var med andre ord en kæmpe fejltagelse og efterlader kun tabere og ingen vindere. Og jeg er glad for, at Venstre tager klart afstand fra krig som middel til at løse konflikten i Mellemøsten mellem israelere og palæstinensere.

Det er klart, at Hamas' raketter og terror over for den israelske befolkning er fuldstændig uacceptabel og skal stoppes og må fordømmes hårdt. Ethvert land har ret til selvforsvar over for angreb og terrorisme, det er der ingen tvivl om. Men imidlertid er der heller ingen tvivl om, at Israels voldsomme modsvar og angreb var ude af proportion med den trussel, de stod over for, og at det førte alt for mange civile tab med sig, altså en unødvendig krig. Vi må også huske på, at ikke alle ikkemilitære løsninger var prøvet af. Der var jo rent faktisk en mulighed for, at hvis Israel ophævede blokaden af Gaza, som har voldsomme, negative konsekvenser for civilbefolkningen, var Hamas' raketter også stoppet. Det kunne man måske godt have forestillet sig.

Det fører mig til min pointe, som jeg synes er meget vigtig at slå fast, nemlig at begge parter ikke bare har klare forpligtelser i køreplanen for fred, men også pligt til at overholde folkeretten. Derfor synes jeg, at det er et klart og godt forslag til vedtagelse, der også siger, at regeringen og Folketinget klart støtter en FN-undersøgelse i forhold til beskyldninger om overtrædelse af folkeretten. Det er et godt og vigtigt punkt.

Jeg vil også gerne sige, at en ting er, hvad vi vedtager her i Folketinget, men jeg synes, at det, der er testen, er, hvad den danske regering vil gøre – og det vil jeg gerne spørge udenrigsministeren om – for at sikre, at de ord, de ting, som vi fremhæver her, ikke bare bliver tomme ord på et stykke papir, men rent faktisk bliver noget, som vi kan se skaber forandringer på jorden. For pro-

blemet i konflikten er, at ingen af parterne overholder deres forpligtelser. Senest har vi hørt, at Israel er ved at planlægge store destruktions af palæstinensiske bygninger i Østjerusalem og vil opføre nye bosættelser direkte i strid med folkeretten og de forpligtelser, som de selv har tilsluttet sig.

Så for at gøre en lang historie kort – for desværre har man ikke så meget taletid her – vil jeg sige, at det også er afgørende, at der kommer en forsoning på den palæstinensiske side, så Israel har en partner at forhandle fred med. For det, der er hovedproblemet i den her konflikt, er, at over 40 års ulovlig besættelse af Vestbredden, af de palæstinensiske områder har ført til et had mellem to befolkningsgrupper, som vi stadig væk ser resultatet af i dag. Den besættelse skal ophæves, og det kan kun gøres ved en varig fred mellem de to parter, og her må der lægges pres på, for at de overholder deres forpligtelser.

Jeg håber, at den danske udenrigsminister og den danske regering vil sikre, at ikke bare palæstinenserne lever op til deres forpligtelser, for det er også vigtigt, men at Israel også gør det. Og jeg vil gerne sige, at jeg er meget bekymret. Senest har vi set i dag i dagspressen, at den nye israelske udenrigsminister rent faktisk har provokeret Syrien på en måde, så det, der så ud til at være et spændende fredsspor, som ministeren også var inde på i sit svar til Folketinget, måske viser sig at slå fejl. Altså, Syrien har svaret igen over for Lieberman's provokerende bemærkninger, og derfor har vi igen en voldsspiral.

Det bevidner bare for mig, at hvis man giver taletid til de ekstreme kræfter og giver dem mulighed for at udtale sig i den her konflikt og lader det være dem, der ligesom driver konflikten, så ender det bare i mere død, vold og ødelæggelse. Derfor skal vi støtte de moderate kræfter, der vil fred, og jeg håber også, at det inkluderer den israelske regering, men jeg er blevet meget bekymret efter dagens udtalelse fra Lieberman.

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 13:05

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører om, hvad Socialdemokraternes holdning er til, at SF tilsyneladende ønsker at anerkende en regering, hvor Hamas indgår?

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:05 værende en del af en officiel regering? Ønsker S virkelig at anerkende terrororganisationer som værende en del af en regering?

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, at den bemærkning må SF selv komme med en bemærkning til. Jeg vil bare sige, at jeg synes, at det er helt afgørende vigtigt, at der kommer en forsoning på den palæstinensiske side mellem Fatwa og Hamas, altså at der kommer en form for regering, måske teknisk. Jeg tror, at det er afgørende for Israel, at de har en troværdig partner, der så at sige har et voldsmonopol over Vestbredden og Gaza, for jeg tror, at et af problemerne i den her konflikt er, at så længe der ikke er nogen, der har autoritet over de palæstinensiske områder, er det meget svært at slutte fred.

Derfor skal vi styrke og understøtte en forsoningsproces, sådan at der forhåbentlig kommer en palæstinensisk regering, man kan forhandle en fred med, som man har en vis tiltro til vil kunne holde i fremtiden. Så jeg synes egentlig, at det er vigtigt at få sagt det her, og jeg er i øvrigt også glad for, at det er med i vedtagelsen, at vi støtter forsoningen mellem de forskellige palæstinensiske fraktioner.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg bliver alligevel nødt til at spørge lidt ind til SF. For det er jo sådan, at SF ligesom har meldt sig på vognen og nu skal være et ansvarligt parti og enormt gerne vil i regering med Socialdemokraterne, og jeg har også hørt den socialdemokratiske politiske ordfører udtale, at han glædede sig til en regering mellem Socialdemokraterne og SF. Man kan så spørge sig om, hvor De Radikale var henne, men de var i hvert fald ikke med i den udtalelse, han havde.

Derfor er jeg nødt til at børe lidt i, hvordan Socialdemokraterne rent faktisk stiller sig i forhold til regeringer, hvori der indgår terrororganisationer. Betyder det, at skulle der komme – hvad jeg bestemt ikke håber på – en regering, som består af S og SF, vil Socialdemokraterne rent faktisk sige: Ja, vi anerkender fuldstændig det samme som SF. Vi siger, at så længe det er folkevalgte, uanset at de står på EU's terrorliste, uanset alle andre betragter dem som terrororganisationer, må vi hellere anerkende dem som

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Jeppe Kofod (S):

Jeg er glad for, at fru Gitte Lillelund Bech stiller spørgsmålet til S, så vi ikke skal svare på vegne af SF. Det, vi støtter, er palæstinensisk forsoning, og det indbefatter jo også Hamas, som har vundet et valg i Gazaområdet. Hvis de palæstinensiske partnere kan blive enige om at danne en regering, der kan være en troværdig fredspartner for Israel, og som tilslutter sig principperne i køreplanen for fred, så synes jeg da, det er klart, at man skal tage kontakt til den regering og sige: Godt, så lad os få lavet den fredsløsning mellem Israel og Palæstina.

Jeg er helt enig i, at dele af Hamas og Hamas som bevægelse er en islamistisk, ekstremistisk organisation, og visse dele af Hamas bruger jo også terror som et våben med raketter og andre ting – det har vi jo set, så det behøver vi ikke at diskutere meget længe – og det er også derfor, de står på en terrorliste. Men jeg synes, at det er vigtigt for os at sige, at vi også må prøve at belønne, hvis der kommer en moderation. Hvis de går væk fra de midler her, og der kommer en mulighed for at skabe fred, så både israelere og palæstinensere kan leve i sikkerhed fremover og ikke i den terror, som begge befolkningsgrupper er udsat for i de her år.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Søren Espersen.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak for det. Jeg bad for nogle uger siden udenrigsministeren om at skaffe nogle oplysninger om de voldsomme psykiske og fysiske traumer, som børn og unge i de israelske byer og landsbyer omkring Gaza har lidt under i årevis, efter at Israel frivilligt trak sig væk fra Gaza og frem til dette nytår, hvor den seneste krig indledtes. Det er rystende læsning, som giver en forståelse for, håber jeg, hvorfor israelerne blev nødt til at sige, at nok er nok, og forsøge at sætte en stopper for terrorismen og de daglige angreb på deres land. Da det langtfra er givet, at alle her til stede har fået læst de skriftlige svar, som uden-

rigsministeren gav mig, synes jeg, det ville være nyttigt her lige at videregive oplysningerne.

Siden 2001 er ca. 10.000 raketter blevet affyret fra Gaza mod Sderot samt landsbyer i det vestlige Negev, heraf blev 3.000 raketter affyret alene i år 2008 – 3.000 raketter alene i 2008. Samlet set er 1.000 israelske indbyggere blevet såret ved angrebene siden 2001, og omkring 1.900 israelske hjem er blevet ødelagt. Angrebene har kostet 25 israelere livet. Af de 20.000 indbyggere i Sderot er der oprettet over 3.000 patientsager for personer med psykiske lidelser, heraf ca. 1.200 sager alene i 2007. 70-90 pct. af børnene i Sderot lider af posttraumatiske stresslidelser, 30 pct. af de voksne. Rækkevidden af raketterne fra Gaza blev i 2008 øget til over 40 km, hvorved 1 million israelere, omkring 15-20 pct. af befolkningen, nu bor i områder inden for raketternes rækkevidde. Det drejer sig om indbyggere i store byer som Ashqelon, Ashdod og Be'er Sheva.

Det er vigtigt, at disse oplysninger anerkendes i dagens debat, for det er nødvendigt at have denne forståelse med, inden man – som sædvanlig, havde jeg nær sagt – falder over Israel med en ensformig og trættende fordømmelse.

I Dansk Folkeparti har vi forståelse for, at Israel har en selvfølgelig ret til at forsvare sig selv. Da præsident Obama besøgte Sderot sidste sommer, udtalte han, at såfremt det var ham, der boede der, og hans døtre, der måtte leve med dagligt at opleve raketter slå ind over byen, ville han forsvare sig og ville have en selvfølgelig forventning om, at hans lands hær ville forsvare byen.

Ingen kan forestille sig at være vokset op i Sderot – at måtte leve med to-tre gange i døgnnet at høre sirenen, som fortæller, at nu er en raket på vej ind over byen, og vide, at nu har man 15-40 sekunder til at komme i sikkerhed. Jeg tror ikke, at danske forældre vil kunne fatte, hvad det vil sige, at aflevere sit barn i børnehaven og have en sikker forvisning om, at barnet også flere gange i dag sammen med de andre børn må haste ned ad trappen og løbe for livet.

I byerne ved Gaza har det været dagligdagen, siden israelerne frivilligt afgav området. Siden 2005 har Hamas skudt mere end 7.000 raketter af på må og få, altid mod byer og landsbyer. Raketterne har dræbt, såret eller traumatiseret i tusindvis af mennesker. Jeg har fået at vide, at blandt børnehavebørn i Sderot er »rød alarm« lige så brugt som ordene mor og far.

De mennesker, der sender raketterne af sted, vil aldrig blive retsfulgt for deres forbrydelser. Det siges, at Israel overtræder princippet om proportionalitet, fordi antallet af dræbte arabere i den seneste konflikt var større end antallet af dræbte israelere. Det er en underlig diskussion. Hvis du dræber 15 af mine, så må jeg dræbe 15 af dine. Det er en diskussion uden mening. Den fortæller ikke noget om den måde, hvorpå israelerne i eksempelvis Sderot i årevis har formået at undgå at blive dræbt. Hvis en mand løber i zigzag hen over en mark, og der bliver skudt løs på ham med en maskinpistol, kan man ikke sige, at den mand lever i en særlig fredelig verden, fordi han ikke bliver ramt – bare fordi han er så heldig eller så dygtig, at han ikke bliver ramt.

Børnene i Sderot har ikke levet i fred og sikkerhed, bare fordi de har været hurtige nok til at nå ned i kælderens på 40 sekunder. Proportionalitet fortæller heller ikke noget om skader på sjælen efter i årevis at have måttet udholde daglige raketangreb. Og endelig siger proportionalitet heller ikke noget om forskellen på terrorister, som bevidst går efter at dræbe så mange civile som muligt, og soldater, hvis første bud er at undgå at dræbe civile.

Vi ønsker frihed, sikkerhed og fred i Mellemøsten. Jeg skal på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender regeringens indsats igennem årene for at bistå befolkningen i Gaza samt på Vestbredden og anerkender regeringens indsats i forsøget på at skabe en varig fred mellem israelere og arabere, således at regionens borgere vil kunne få en tilværelse med gensidigt venskab, sikkerhed, økonomisk fremgang og velstand. Idet Folketinget anerkender Israels ret til at forsvare sig mod terror, opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for

- at overtale Egypten til at påtage sig ansvaret for at standse våbensmugling ind i Gaza,
- at oprette en international flådestyrke – gerne med dansk deltagelse – med det formål at bekæmpe våbensmugling ind til Gaza,
- at bistå med at igangsætte en erhvervsproduktion på Vestbredden og i Gaza,
- at forhindre militante i Gaza i at affyre raketter ind i Israel, og

– at presse på over for begge parter for fordomsfrit at indlede forhandlinger om sikkerhed og fred.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 57).

Kl. 13:14

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående, for der er adskillige medlemmer, der vil rette korte bemærkninger til ordføreren.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget anerkender regeringens indsats igennem årene for at bistå befolkningen i Gaza samt på Vestbredden og anerkender regeringens indsats i forsøget på at skabe en varig fred mellem israelere og arabere, således at regionens borgere vil kunne få en tilværelse med gensidigt venskab, sikkerhed, økonomisk fremgang og velstand. Idet Folketinget anerkender Israels ret til at forsvare sig mod terror, opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for

- at overtale Egypten til at påtage sig ansvaret for at standse våbensmugling ind i Gaza,
- at oprette en international flådestyrke – gerne med dansk deltagelse – med det formål at bekæmpe våbensmugling ind til Gaza,
- at bistå med at igangsætte en erhvervsproduktion på Vestbredden og i Gaza,
- at forhindre militante i Gaza i at affyre raketter ind i Israel, og
- at presse på over for begge parter for fordomsfrit at indlede forhandlinger om sikkerhed og fred.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 57).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Den første, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jeppe Kofod. Værsgo.

Kl. 13:16

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge hr. Søren Espersen, om ikke det også er vigtigt at anerkende de mange civile tab og sårede, herunder 400 dræbte børn blandt palæstinenserne på den anden side. Jeg synes, det er helt rigtigt, at alle civile i sådan en konflikt er uskyldige ofre, og at det burde være undgået. Men er det ikke også rigtigt at anerkende, at der faktisk har været et kæmpe tab, der har været meget større i forhold til det israelske? Men under alle omstændigheder er det med den terror, som det skaber, nemlig en indespærret

befolkning i Gaza, selvfølgelig fuldstændig uholdbart.

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Søren Espersen, om ikke det var en forkert krig, der aldrig skulle have været udkæmpet, og som bare har ført mere død, ødelæggelse og had med sig. Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti er enig i den betragtning.

Kl. 13:16

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:16

Søren Espersen (DF):

Jeg syntes bare, jeg ville nævne det her, for jeg var sikker på, at der ikke var andre, der gjorde det. Jeg ville lige være sikker på, at det kom med. Jeg har ikke forestillet mig, at eksempelvis SF's ordfører ville bringe det frem, så jeg synes, jeg ville have tallene med her fra Sderot og omkringliggende landsbyer.

Det der med, hvad der er en unødvendig krig, er jo svært. Jeg hørte, at der på et tidspunkt blev sagt, at al krig er forkert. Jeg mener da f.eks. ikke, at englændernes genindtagelse af Falklandsøerne var forkert. Det var da rimeligt og fuldstændig fair. Der kom en grim diktator og besatte øerne, og så blev de smidt ud igen med hjælp fra Royal Navy. Det var da glimrende. Så det var ikke en dårlig krig, og al krig er ikke dårlig. Somme tider er krig nødvendig, hvis man skal forsvare sig selv. Det håber jeg også hr. Jeppe Kofod er enig med mig i, nemlig at et suverænt land selvfølgelig har ret til at forsvare sig selv, også med militære midler.

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Jeppe Kofod (S):

Jeg nævnte både de israelske og palæstinensiske tab i min tale i øvrigt, vil jeg bare sige til hr. Søren Espersen. Men jeg synes, det er påfaldende, at hr. Søren Espersen måske som et af de meget få mennesker egentlig mener, at den her krig har ført noget godt med sig. Man savner et svar på, hvad det gode er, den har ført med sig.

Krigen har styrket de ekstremistiske kræfter – Hamas på den ene side – og krigen har skabt et had mellem israelere og palæstinensere, som det vil tage årtier at finde forsoning for. Krigen har traumatiseret børn på begge sider, men nu nævnte jeg også de palæstinensiske børn. De er jo indespærret på et område, som de ikke kan komme ud af. Sagt til hr. Søren Espersen: Man

må huske på, at den her befolkning på halvdanden million mennesker ikke havde noget sted at flygte hen i den her krig.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Søren Espersen, om ikke Dansk Folkeparti kan se, at denne krig har ført død og ødelæggelse med sig og ikke har ført noget godt med sig, og at denne krig derfor ikke var berettiget og også var forkert i forhold til dem, der ønsker fred og sikkerhed både for israelere og palæstinensere.

Kl. 13:18

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:18

Søren Espersen (DF):

Nu bliver der lagt nogle ord i munden på mig, jeg ikke sagde. Jeg har f.eks. ikke sagt, at den her krig kun førte noget godt med sig. Det har jeg aldrig sagt. Men det, den førte med sig, der i hvert fald har en betydning for folkene i Sderot og omegn, er, at der siden slutningen på operationen, og det var den 20. januar, kun er landet 58 raketter på israelsk område. 58 raketter på israelsk område, og vi taler nu om næsten 3 måneder. Det var stort set det, der før kom i løbet af 2 dage. Det må da i hvert fald siges at være positivt, at børnehævebørnene i Sderot nu kun en gang hver anden dag skal løbe ned i kælderen.

Så på den side synes jeg, at man kan være ret begejstret for, at der dog er sket et eller andet. Raketangrebene er ikke bragt til ophør, de foregår stadig væk, men jo slet ikke i det mål, som man var vant til før. Det må hr. Jeppe Kofod da også indrømme er positivt.

Kl. 13:19

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:19

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at stort set alle andre partier herinde for det første står bag et fælles forslag til vedtagelse, undtagen Dansk Folkeparti og hr. Søren Espersen, og at alle partier herinde for det andet i forskellige former har snakket om de civile tab på begge sider, har snakket om, hvordan begge parter har haft ansvaret for situationen og krigen.

Derfor undrer det mig, at hr. Søren Espersen ikke deler den bekymring, som man har i Israel, i særdeleshed, fordi Israel jo om nogen er bekymret for udviklingen. Flere eksperter siger, at det, vi ser i Gaza, er, at man nu er ved at skabe den næste generation af ekstremister. Man er ved at skabe den næste generation af terrorister,

som vil fortsætte kampen mod Israel. Man får nogle børn – 300.000-400.000 palæstinensiske børn – der er dybt traumatiseret, og som, hvis ikke de får nødvendig hjælp, vil være de næste, der vil kæmpe mod Israel.

Bekymrer det ikke hr. Søren Espersen, som det bekymrer hovedparten af israelerne?

Kl. 13:21

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:21

Søren Espersen (DF):

Jeg vil sige, at de tab, der har været i Gaza, jo ikke er acceptable. Det er så ubehageligt, når der dør civile i det hele taget.

Men må jeg ikke godt sige noget her. Nu bliver det så sagt, at der bliver skabt en ny generation af terrorister. Hvad var det, der skete i 2005? Det har man næsten allerede glemt. Dengang trak Israel sig frivilligt ud af Gaza og overlod området til palæstinenserne. Men dér blev skabt en ny generation af terrorister, skal jeg da ellers lige love for, med det ensidige, fredelige skridt, det var at sige, at nu trækker vi os ud af Gaza. Hvad var svaret på det ensidige skridt? Det var nye terrorbombninger.

Så jeg tror ikke på den historie med, at det så nu skulle være særlig mange nye terrorister, der var blevet skabt på grund af den her nye krigssituation, som man har haft dernede. Det tror jeg simpelt hen ikke på, vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:22

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Kamal Qureshi (SF):

Så må jeg jo sige, at jeg desværre havde ret i min bekymring, altså at hr. Søren Espersen som en af de få – også i forhold til mange af de israelske eksperter – ikke har den bekymring, som man har fra internationalt hold, både fra eksperter og fra mange politikere i Israel, som jo er dem, som er i frontlinjen i de diskussioner. De frygter i den grad, at den her krig har været med til at forværrer Israels sikkerhed på lang sigt.

Så kan det godt være, at hr. Søren Espersen her og nu kan tælle antallet af raketter og sige, at der er faldet færre raketter, og at det derfor giver en øget sikkerhed. Men hvis man hører de israelske politikere, hvis man hører det israelske folk, så skal man lede længe efter folk, der mener, at den her krig har bidraget til større sikkerhed for Israel.

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:23

som et helt almindeligt medlemsland af FN, der bliver behandlet på samme måde som alle andre.

Kl. 13:23

Kl. 13:25

Søren Espersen (DF):
Jamen jeg mener, at den har bidraget til større sikkerhed. Det kan man jo, som jeg siger, se alene af antallet af nedslagne raketter i områderne omkring Gaza. Hr. Kamal Qureshi kan sikkert huske bare nogle år tilbage, hvor der var en situation før 2000, som egentlig var ganske rimelig og fredelig; der var også en god økonomisk udvikling på Vestbredden og faktisk også i Gaza, en masse ting skete, og der var en fornuftig situation, og så kom den her intifada, som alle ved.

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):
Jamen der er jo ikke nogen i den her sal, der sætter det mindste spørgsmålstejn ved Israels ret til at eksistere. Det, mit spørgsmål gik på, var, om der efter Dansk Folkepartis opfattelse er noget at kritisere Israel for i forhold til deres behandling af palæstinenserne.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):
Det er ordføreren.

Kl. 13:25

Søren Espersen (DF):
Jeg synes, at israelerne i høj grad burde tage imod de tilbud, der kommer f.eks. fra andre lande om at medvirke i forhold til overvågning af grænser, søgrænser osv. Der mener jeg at der er nogle ting, som man godt kunne gøre på en anderledes måde. Men i forhold til den måde, hvor en suveræn stat agerer, altså simpelthen som en stat, der har til formål at forsvare sine borgere og være stat for borgerne, er det svært for mig at finde nogen ting, som israelerne kunne have gjort bedre.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Pernille Frahm (SF):
Jeg vil egentlig starte med at sige tak til ordføreren for beskrivelsen af følgerne af at være under trussel på livet. Det beskrev ordføreren utrolig malende, og jeg synes, det er rigtigt at gøre opmærksom på, hvor voldsomme de oplevelser er for både voksne og børn, for civile, som ikke rigtig har nogen mulighed for at undgå tilfældige angreb.

Men det, der så undrer mig, er, at man ikke har den samme forståelse for, at præcis de samme traumer og den samme ulykke jo findes på den anden side – i modsætning til da jeg var oppe og holde min ordførertale, hvor jeg tog stærkt afstand fra angreb fra begge sider, som gik ud over civile. Det undrer mig, at ordføreren overhovedet ikke har nogen som helst kommentarer tilovers for, at der faktisk blev dræbt 100 gange så mange palæstinensere, og at der i de 3 måneder, som ordføreren taler om, jo fak-

Jeg tror, at der har været en stadig optrapning af terrorismen efter de år, altså efter 2000, og jeg tror ikke, den har noget som helst at gøre med, at Israel svarer igen. Hvad skulle man ellers gøre? Det er bare det, jeg appellerer til at forstå. Altså, hvis det var Danmark, der på den måde blev angrebet dagligt med raketter, ville vi formodentlig slå igen. Og hvad var alternativet til at slå igen?

Kl. 13:24

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Frank Aaen (EL):
Den skal såmænd være meget kort. Er der efter Dansk Folkepartis mening overhovedet noget at kritisere Israel for?

Kl. 13:24

Søren Espersen (DF):
Om der er noget at bebrejde Israel? Det kunne jeg da sagtens forestille mig der var. Altså ligesom der er i andre lande, er der nogle udviklinger, man ikke bryder sig om, og nogle andre ting, man hellere så på en anden måde. Det er jo almindelig politik, at det godt kunne ske, at jeg hellere ville have en anden regering end den, der sidder, eller have nogle andre folk til at være ved magten. Jeg må bare betragte Israel som et land ligesom alle andre suveræne FN-lande, som har folk, jeg sympatiserer med, og folk, jeg ikke nødvendigvis sympatiserer med, men som jo ikke bliver diskuteret i forhold til rettigheden af landet.

Jeg kan godt være uenig med den franske regering. Det får mig ikke til at sige, at Frankrig skal nedlægges eller ikke har ret til at eksistere. Det er på det niveau, jeg gerne vil se Israel, altså

tisk også er blevet dræbt adskillige palæstinsere af israelske soldater.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Søren Espersen (DF):

Jo, jeg har flere gange sagt, at alle civile tab er noget, man skal beklage.

Jeg vil så også sige, at forskellen på den måde, Israel og f.eks. Hamas agerer på, måske er, at Israel jo ikke pr. definition bruger civile som skjolde. Det er jo ikke sådan, at hæren i Israel gemmer sig bag nogle civile, som man så kan få lov til at ramme. Det er den måde, Hamas opererer på og i øvrigt også Hizbollah i sin tid i Libanon. Altså, de bringer bevidst deres mortergranatsystemer i nærheden af, hvor der bor mange mennesker: i børnehaver, i forbindelse med skoler osv. Det er dér, hvor de står. Det var også dér, hvor Hizbollah stod i Libanon.

Det er jo en enorm forskel: at de gænger civilbefolkningen, børn og kvinder, frem foran som et skjold. Og det er det, jeg synes er den væsentlige forskel på den måde, Israel fører krig på, og den måde, terrorister fører krig på.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Pernille Frahm (SF):

Jeg er da glad for, at vi i hvert fald er enige om, at civile tab er uacceptable på begge sider. Nu ved jeg ikke, om ordføreren nogen sinde har været i Gaza. Det har jeg nemlig, og det er jo et af de tættest befolkede områder i verden, så det er ganske svært at bevæge sig sådan ret mange kilometer væk fra civile – i det hele taget i området dér.

Men der var en helt anden ting, jeg ville spørge om her. Jeg bemærkede, at man i forslaget til vedtagelse her skriver, at man vil forsøge skabe en varig fred mellem israelere og arabere. Er der nogen speciel grund til, at man ikke anvender ordet palæstinsere? Har det noget at gøre med Dansk Folkepartis syn på en palæstinensisk stat? Hvorfor nævner man ikke palæstinsere i det her papir?

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Søren Espersen (DF):

Det er, fordi freden også gerne skal omfatte alle mulige andre lande i Mellemøsten, altså syrerne og libaneserne. Altså, en stor og omfattende fred er da en fred mellem israelere og arabere. Der ligger såmænd ikke noget særligt andet i det.

Må jeg godt have lov til lige at komme med en kommentar til noget af det, hr. Kamal Qureshi kom frem med før. Det blev ligesom antydnet, at jeg skulle gøre det til noget legitimt at dræbe civile, bare fordi jeg sagde, at en befolkning, som vælger en regering, også har et medansvar. Det var bestemt ikke det, der lå i det. Jeg mener aldrig, at civile er legitime mål, ikke på nogen som helst måde. Så jeg mener, at det var en måde at lægge mig ord i munden, som var forkerte.

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, at det er en uhørt ensidigt formuleret forespørgselsdebat, som Socialistisk Folkeparti har rejst her i dag. Jeg synes, det er godt, at vi får rejst debatten om konflikten i Mellemøsten, men når man rejser en forespørgsel, hvor man i teksten direkte skriver: Hvilke initiativer vil regeringen tage for at stoppe *Israels* angreb på Gaza og for at hjælpe de mange civile, der er blevet ofre for de *israelske* angreb? – så er det meget, meget ensidigt, og det er også uhørt ensidigt, for det er jo ikke kun den ene side i en konflikt; der er altid to parter eller flere. Derfor er det uhørt ensidigt at rejse en forespørgselsdebat med en sådan ordlyd.

Den faktuelle virkelighed er jo, at Hamas fra Gaza har sendt i tusindvis af raketter ind i Israel – i tusindvis af raketter. Derfor var Israel jo i sin gode ret til at forsvare sig selv, og det var præcis det, der skete: Hamas startede, og Israel slog igen. De angreb, som Hamas foretog, var jo netop for at fremprovokere et modangreb. Jeg kan ikke se det som noget som helst andet end, at angrebene var for at fremprovokere et modangreb med den klare dagsorden, at i det øjeblik, hvor det sker, vil det være utrolig nemt at kruttere endnu flere til bevægelsen og til kampen. Jeg tror også, at Hamas bevidst gemmer sig blandt civile, igen fordi når Israel så er nødt til at ramme derfra, hvor der bliver skudt, ved Ha-

mas, at der uvægerligt kan risikere at opstå den situation, at civile mister livet, og straks kan de bruge det i propagandøjemed til at sige: Prøv at se, hvor ond Israel er i sin offensiv.

Men der er jo tale om et dilemma – der er jo tale om et dilemma, for hvad skulle Israel ellers gøre? Hvis Israel ikke havde sagt, at det er nok nu, havde sagt stop, sagt fra, forsvaret sig selv, var Hamas så holdt op med at sende raketter ind i Israel? Næh, det var de jo ikke. Så et eller andet er man jo altså nødt til at foretage sig, og derfor er spørgsmålet altid: Hvad ville alternativet have været? Alternativet ville jo ikke være evig fred. Tværtimod tror jeg på, at det, at Israel nu efter meget, meget lang tålmodighed slog igen, faktisk er noget af det, der kan være med til ligestom at sige: Nu er det nok, og nu må begge parter besinde sig.

For i spørgsmålet om konflikten i Mellemøsten er man nødt til at gå på to ben og ikke ligestom Socialistisk Folkeparti ansue tingene meget, meget ensidigt og snævert, for konflikten er ikke ensidig, og løsningen af konflikten forudsætter, at begge parter vil freden. Forudsætningen er, at begge vil løsningerne, som de er beskrevet i bl.a. »Køreplan for fred«. Det er forudsætningen for, at der bliver fred, en varig fred.

Derfor må Hamas altså anerkende Israel som en selvstændig stat. Det er en forudsætning for, at der bliver fred. På den anden side må Israel jo stoppe bosættelserne og de ubegrundede ødelæggelser af boliger i Østjerusalem, selvfølgelig må de det. Samtidig skal vi jo så gøre, hvad vi kan for at hjælpe den civile befolkning, altså ved at åbne grænserne for nødhjælp, åbne grænserne for humanitært udstyr, hjælpe med grænsekontrol til Egypten, hjælpe med at forhindre våbensmugling ind i Gaza osv. Og vi skal fortsat bidrage til den fredelige løsning i alle de internationale fora, hvor vi kan – bl.a. i FN og EU – men jeg tror også, det er vigtigt, at vi, som ministeren sagde, forhandler og påvirker direkte i nogle bilaterale forhandlinger. Forudsætningen for fred er gensidig respekt, gensidig anerkendelse, og derfor er det vigtigt at gå på to ben. Derfor er det så ærgerligt, at forespørgslen i dag er stillet så ensidigt.

Jeg kan så nu her forstå, at Socialistisk Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, der er i dag. Jeg kan forstå, at man altså på den måde har transfereret sig i løbet af en tre måneder, men jeg betragter det alene som en taktisk manøvre fra Socialistisk Folkepartis side, hvor man i disse dage prøver på at pakke sin egentlige po-

litik væk for at opnå et andet mål end at få sin egen politik gennemført. Det synes jeg også er fair nok, så skal man bare sige, at det er det, der gør sig gældende.

Når vi fra Konservativ side støtter forslaget til vedtagelse, som det er fremlagt i dag, er det, fordi det er et udtryk for konservativ politik. Det står vi bag, og det stemmer vi for.

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Den første, der har korte bemærkninger, er hr. Jeppe Kofod. Værsgo.

Kl. 13:35

Jeppe Kofod (S):

Det stod mig lidt uklart, hr. Tom Behnke, om du mener, at krigen var rigtig og berettiget, og at den førte noget positivt med sig, eller om du mener, at krigen var en fejltagelse. Det håber jeg, at De Konservatives ordfører kan svare på. Men du stiller egentlig ...

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, her bruger vi ikke direkte tale.

Kl. 13:35

Jeppe Kofod (S):

Hr. Tom Behnke stiller egentlig det korrekte spørgsmål, nemlig om der var et alternativ til krig. Og det, jeg faktisk prøvede at sige i min ordførertale, var, at der var nogle alternativer, der ikke var blevet afprøvet, eksempelvis om Israel kunne have ophævet den blokade af Gaza, der betød, at der ikke kunne komme fødevarer, ordentlig nødhjælp osv. ind i området. Der er mange, der har spået, at hvis man ophævede den blokade, så ville Hamas' raketangreb muligvis også stoppe. Pointen er, at man ikke prøvede de fredelige midler, før man gik over i en krig.

Derfor håber jeg, at hr. Tom Behnke er enig med mig i, at det var derfor, krigen var forkert. Man skal prøve alle de fredelige midler, gå efter en politisk løsning, støtte de fredelige kræfter, før man kaster sig ud i en så forfærdelig krig som den, vi så.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:36

Tom Behnke (KF):

Jamen det er der, der er en fundamental forskel på undertegnede og hr. Jeppe Kofod. For hr. Jeppe Kofod går ud fra, at vi nulstiller urene på det tidspunkt, hvor Israel fik nok og slog igen, men det var jo ikke der, krigen startede. Krigen star-

tede længe, længe inden det tidspunkt, hvor Hamas fra Gaza – det område, hvor de kunne gøre, hvad de havde lyst til, hvor de selv kunne sætte dagsordenen – valgte terrorens vej. De valgte at sende tusindvis af raketter ind over Israel, og på et tidspunkt blev det for meget for Israel, som sagde: Nu er det nok, nu vil vi ikke finde os i mere – og så slog man hårdt igen.

Så krigen startede langt tidligere, og den krigen synes jeg man skulle have undgået. Jeg synes, at vi alle sammen – og specielt de to parter – ville have været bedst tjent med at undgå den her krig. Men jeg tror bare, at som tingene udviklede sig, og terrorangrebene tog til og tog til, blev Israel på et tidspunkt nødt til at sige fra, og det var de i deres gode ret til at gøre. Så kan man altid bagefter diskutere, om det var en fejltagelse, og om det kunne have været gjort på en anden måde osv., men jeg tror bare, at det i situationen var det, de kunne gøre, og det var det, de gjorde.

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jeppe Kofod (S):

Tilgiv mig, at jeg er lidt rystet over, at De Konservatives ordfører forsvarer krigen som noget godt. Jeg tror ikke, der er mange, der deler den analyse. Men jeg synes, der er to ting, der er mere bekymrende. Den første er, at man afviser, at man skal afprøve alle de fredelige midler, før man går i krig – det kan jeg forstå at man gør, for blokaden af Gaza var ikke ophævet, før Israel gik i krig.

Det andet er måske mere fundamentalt. Hvis man lader terrororganisationer som Hamas være dem, der bestemmer, hvorvidt man skal prøve fredelige løsninger, så får man vel aldrig fred i Mellemøsten. Der vil altid være en eller anden vanvittig terrorist eller ekstremist – nogle gange på begge sider – der vil være parat til at ødelægge et fredsbord. Jeg nævnte faktisk i dag, at den nye israelske udenrigsminister, Lieberman, har sagt til Syrien: Vi trækker os aldrig ud af Golan-højderne. Og det har selvfølgelig ført til en ny krise der. Igen viser det, at hvis man giver de ekstreme kræfter vetoret og taleret her, og lader dem styre begivenhedernes gang, så fører det kun til krig og ødelæggelse. Derfor savner jeg, at De Konservative siger, at det ikke er dem, men de fredelige kræfter, vi skal støtte.

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Tom Behnke (KF):

Hr. Jeppe Kofod skal ikke slippe godt fra at lægge mig ord, jeg ikke har sagt, i munden. Jeg sagde, at vi tager afstand fra den krig, at vi ikke bryder os om den krig, at vi er imod krig, at vi ikke vil krig. Men det, jeg bare var nødt til at påpege, var, hvornår man betragter krigen som værende startet. Er det på det tidspunkt, hvor Israel har fået nok og slår igen? Nej, det er det ikke. Det er på et langt tidligere tidspunkt. Og det er der, forskellen mellem os for alvor opstår, for hr. Jeppe Kofod betragter det ikke som værende krig, at Hamas sender raketter ind over Israel. Det er ikke noget problem. Det bliver først et problem, idet Israel slår igen; det er først der, det kommer på dagsordenen; det er først på det tidspunkt, at oppositionen her i Folketinget begynder at røre på sig, og det er også derfor, vi får den formulering af forespørgselsdebatten, fordi det først er på det tidspunkt, Israel begynder at røre på sig, at man vil til at diskutere tingene.

Vi er ikke for krig, vi er imod krig, vi vil fredens vej, og det er også derfor, regeringen arbejder så hårdt på, at køreplanen for fred er det, der skal til. Det er den linje, vi følger, og det gør vi på alle de niveauer, vi overhovedet kan. Vi ønsker freden, og vi ønsker at hjælpe med til at nå freden.

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Pernille Frahm (SF):

Grunden til, at jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning, er, at der var utrolig mange taktiske finurligheder i ordførerens tale. Altså, når Israel skyder på civile palæstinensere, er det i virkeligheden et taktisk træk Hamas' side, fordi de gemmer sig bag dem, og når SF i dag stemmer for det her forslag til vedtagelse, er det i virkeligheden også en eller anden taktisk manøvre – jeg fik ikke helt fat i hvilken. Sagen er, at vi synes, at det, der står i forslaget til vedtagelse, er fornuftigt, og vi står inde for det.

Med hensyn til de der taktiske manøvrer vil jeg spørge: Når nu f.eks. israelske soldater ren-der rundt med T-shirts på med et billede af en gravid palæstinensisk kvinde, og hvor der står »Et skud, få ram på to«, hvilken type taktisk manøvre er det så udtryk for?

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Tom Behnke (KF):

Jeg må med det samme understrege, at det sidste, som fru Pernille Frahm her fremhæver og giver et eksempel på, har jeg ikke selv set, har jeg ikke selv oplevet, men sådan som det bliver beskrevet, må jeg jo klart tage afstand fra det. Naturligvis må jeg det, og det tror jeg da at alle gør. Jeg håber da ikke, at spørgsmålet er ment på den måde, at fru Pernille Frahm er i tvivl om, hvorvidt jeg tager afstand fra det, for det gør jeg i den grad.

Men i forhold til at komme med taktiske finurligheder vil jeg sige, at det, jeg beskriver, er nogle kendsgerninger. Det er en kendsgerning, at Hamas bevidst gemmer sig blandt civile. Derfra sender de raketterne ind, vel vidende at i det øjeblik, hvor Israel så slår igen for at få den raketbase, affyrringsrampe, tilintetgjort, så har det for Hamas også lige den sidegevinst, at Israel nok ikke – selv om de gør, hvad de kan – kan undgå at ramme enkelte civile. Derfor siger jeg bare, at det er en kendsgerning, at de gør det, og derfor sker der nogle gange det, som sker i de her situationer, og det er dybt beklageligt. Det er dybt beklageligt, og man skal gøre alt, hvad man kan, for at undgå det her, for civilbefolkningen har jo ikke noget med den her konflikt at gøre.

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan forstå, at ordføreren holder fast i, at når israelerne skyder på civile palæstinensere, er det i virkeligheden palæstinenserne egen skyld. Så er det, fordi der er nogle onde taktiske overvejelser bag, der gør, at israelerne simpelt hen er nødt til at skyde på civile palæstinensere. Så når der er blevet dræbt 100 gange så mange palæstinensere som israelere her, er det, fordi palæstinenserne har en 100 gange så god taktik – eller hvad?

Men er det så også et resultat af en palæstinensisk strategi eller taktik, når israelerne anvender fosforbomber mod UNWRA-skoler, og når de anvender de nye DIME-bomber mod personer? Er det også udtryk for en palæstinensisk taktik?

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:42

Tom Behnke (KF):

Må jeg ikke understrege fuldstændig klart, som ministeren også gjorde det, at vi selvfølgelig tager afstand fra enhver overtrædelse af de internationale spilleregler, der er i de her situationer. Så i det øjeblik, hvor man bruger ulovlige midler, tager vi selvfølgelig afstand fra det. Jeg har ikke stået her og sagt, at det er i orden, at man skyder på civile. Det har jeg ikke – tværtimod tager jeg afstand fra det.

Jeg tror ikke på, at israelerne bevidst skyder ind mod civile, men det, der er situationen, er jo, at hvis der fra en stilling bliver sendt raketter ind over Israel og man vil standse raketangrebene og rammer den raketstilling, så kan der ske det, hvis der er civile lige ved siden af, at der er civile, der bliver ramt i den forbindelse. Men det er ikke, fordi man skyder efter dem. Man skyder efter stillingen, men Hamas har bevidst valgt at placere deres stilling lige der, hvor der er civile, eller hvor der er et ømtåleligt mål. Jeg tror på, at det er en del af deres propaganda. Det tror jeg på, for ellers kan det ikke igen og igen være sådan, at man vælger at gøre det på den måde.

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:43

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Det glæder mig, at den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, i modsætning til Dansk Folkeparti klart og tydeligt understreger, at der ikke er nogen former for ansvar for de civile, der er dræbt i den her konflikt. Det synes jeg er godt at høre.

Jeg vil da meget gerne spørge hr. Tom Behnke, om ikke han er klar over, at Politiken så sent som den 24. marts her i år skriver en historie med en overskrift om, at FN siger, at Israel brugte en lille dreng som skjold. De fortæller en historie om en 11-årig palæstinensisk dreng, der blev beordret til at åbne en pakke, som israelske soldater mente kunne være farlig. Herefter blev drengen tvunget til at gå foran dem, og da soldaterne blev beskudt, blev han stadig holdt foran dem. Sådan nogle historier har FN mange, mange flere af.

Er det også en palæstinensisk taktik, at israelske soldater får palæstinensiske børn til at åbne farlige pakker og til at gå foran dem, mens der bliver skudt imod dem?

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Tom Behnke (KF):

Jeg har ikke læst Politiken den 24. marts, og jeg kender derfor ikke den pågældende historie. Det, der blev spurgt om, var, om jeg kunne bekræfte, at det stod i Politiken. Det kan jeg ikke, for jeg har ikke læst Politiken den pågældende dag.

Som situationen bliver fremstillet her – og jeg kan jo så ikke vide, om det er sådan fuldstændig korrekt fremstillet i forhold til det, Politiken har skrevet, og om Politiken har fremstillet det fuldstændig korrekt i forhold til det, som FN har sagt osv., det kan jeg ikke vide, men lad os bare tage den her hypotetiske situation, som det jo må være, når jeg ikke kender den faktuelle baggrund – den tænkte situation, som her bliver ridset op, tager vi selvfølgelig klart afstand fra.

Kl. 13:44

Kl. 13:45

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Kamal Qureshi (SF):

Jeg spurgte jo ikke hr. Tom Behnke, om han kunne bekræfte, om historien var der eller ej, jeg spurgte ham selvfølgelig om hans politiske holdning til, at israelske soldater ifølge FN bruger civile personer. O.k., hr. Tom Behnke har ikke læst Politiken den 24. marts. Det kan jo ske for os alle, at der smutter en avis.

Den 19. marts var der også en historie i Politiken om israelske soldater, der selv fortæller om drab på civile. Det er en historie, der har kørt i ugevis i de israelske medier, hvor israelske soldater fortæller, hvordan eksempelvis en mor og hendes to børn blev beskudt og dræbt af en israelsk skarpskytte, på trods af at skarpskytten sådan set kunne se, at der var tale om civile personer.

Er der ikke her klart tale om, at man fra israelske soldaters side overtræder folkeretten og de internationale konventioner, som de er forpligtet af?

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, vi lader ordføreren komme til nu. Ordføreren.

Kl. 13:46

Tom Behnke (KF):

Jeg har heller ikke læst Politiken den pågældende dag. Jeg læser i det hele taget ikke ret tit Poli-

tiken; det er der formentlig ikke ret mange der er overrasket over, men sådan kan det jo gå. Vi har hver vores kilder.

Men det, der er sagen, og det, som jeg kan huske, var, at på det tidspunkt eller i de dage så jeg en aften et indslag i fjernsynet, hvor der var en talskvinde for det israelske militær, der i forhold til alle de her beskyldninger, der var fremme, og de historier, der kørte, trådte frem for åben skærm og sagde: Det er helt uacceptabelt, og det vil det israelske militær undersøge til bunds, og de, der har ansvaret for det, vil blive stillet til ansvar for deres gerninger og handlinger.

Det er den måde, man agerer på i Israel, når nogle israelske soldater bryder de spilleregler, der er. Har man gjort det fra Hamas' side? Har man gjort det? Er der overhovedet nogen i Gaza-striben, der har gjort det? Er der nogen, der rejser sig op og siger: Hov, det, vi lavede dér, var forkert, det var noget snavs, det skulle vi ikke gøre? Nej, det er der ikke, og det er derfor, det er så asymmetrisk en krig, der foregår. På den ene side har vi nogle, der ønsker og prøver at gøre, hvad de kan, for at overholde spillereglerne ...

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):

Jaaah. Så er det hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Søren Espersen (DF):

Jeg er så glad for den sidste bemærkning her, for det er også præcis det spørgsmål, jeg vil rejse. Omkring den historie med den meget smagløse T-shirt med den gravide kvinde er der jo rejst straffesager mod de to soldater, det bliver undersøgt, hvad det er, det her drejer sig om, og man finder ud af, hvor de er blevet trykt; mens jeg aldrig har set en palæstinensisk sag rejst mod nogen, der går rundt med et skilt, hvor der står: Død over jøderne. Så skulle man godt nok også have en hel del retssager både på Vestbredden og i Gaza.

Selvfølgelig er det præcis det, der er forskellen, og det er egentlig der, jeg gerne vil bede den konservative ordfører om at bekræfte, at der, hvor der foregår ubehageligheder, fordi det er mennesker, vi har med at gøre – der er gode soldater, og så er der også nogle, der ikke er så gode en gang imellem – bliver det altså undersøgt og taget alvorligt, mens det andet er fuldstændig utænkeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker ordføreren at svare på det? (*Tom Behnke* (KF): Meget gerne). Ordføreren.

Kl. 13:48

Tom Behnke (KF):

Det er nemlig fuldstændig korrekt, og det, man så skal være opmærksom på, er, at hvor forespørgerne her i dag er meget ensidige i deres opfattelse af tingene og meget ensidigt kører kun den ene vej, har vi jo netop sørget for at lave et forslag til vedtagelse, hvor der, til trods for, at vi ved, at det israelske militær selv undersøger tingene, selv stiller soldater til ansvar, selv retsfølger, når spilleregler bliver overtrådt, i den tredje pind står: »en FN-undersøgelse i forhold til beskyldninger for overtrædelser af folkeretten«.

Kl. 13:48

Så vi går med livrem og seler og er i en position, hvor vi går på to ben og siger som så: Der er to parter i den her konflikt, og begge parter skal forlige sig, begge parter skal ville freden. Det er vi i forhold til forespørgerne jo så lidt alene om. Nu kan jeg forstå, at forespørgerne så af taktiske grunde stemmer for det her forslag til vedtagelse, men det er jo så først kommet frem i dag.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så byder vi velkommen til den næste ordfører. Det er hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for hans redegørelse, som jeg kan tilslutte mig.

Det er rigtigt, som det er sagt, at Israel har en ret til at forsvare sig. Det er i den forbindelse jo helt på sin plads, som hr. Søren Espersen især har gjort det, at fremhæve, at Hamasraketangrebene ind i Israel er aldeles modbydelige og jo rammer helt tilfældige og uskyldige civile. Israel har altså retten til at forsvare sig, men jeg finder – og jeg tror, at meget store dele af verdensoffentligheden finder – at det israelske angreb på Gaza var helt unødigt brutalt og med al for ringe hensyntagen til uskyldige civile. Jeg er overbevist om, at Israels anseelse i verden har lidt stor skade som følge af krigen i Gaza. Jeg så en notits i går i en amerikansk avis om, at den israelske regering har afsat adskillige millioner kroner ekstra til det israelske udenrigsministerium, for at man sådan diplomatisk set kan forsøge at

råde bod på de skadevirkninger, som Israel har forårsaget.

Det er også min vurdering sådan på det politiske plan, at krigen i var skadelig, at den kun bidrog til at svække de moderate og styrke ekstremisterne overalt i Mellemøsten. Det vigtigste her og nu er, som udenrigsministeren fremhævede, selvfølgelig at få etableret en holdbar våbenhvile. Der gøres tydeligvis forskellige forsøg. Det foregår jo via mellemmand, men vi må håbe på, at disse forsøg omsider fører frem til en holdbar våbenhvile, dels selvfølgelig fordi befolkningen i Gaza lider under mangel på alting, om jeg så må sige, lever under temmelig usle humanitære forhold, dels fordi en holdbar våbenhvile måske kunne være med til at bidrage til, at vi fik taget et skridt hen imod en fredsløsning. Så derfor er etableringen af en holdbar våbenhvile prioritet nummer et.

Det Radikale Venstre støtter med stor glæde det foreliggende forslag til vedtagelse. Vi synes, at det i situationen siger de rigtige ting. Man understreger, at Hamas og andre militante grupper i Gaza må efterleve et øjeblikkeligt og permanent stop for terror og raketangreb ind i Israel; det understreges, at Israel skal fastfryse bosættelsesaktiviteterne og indstille ødelæggelserne af boliger i Østjerusalem; og det fremhæves, at der skal foretages en FN-undersøgelse af beskyldningerne for overtrædelse af folkeretten.

Jeg synes, at det er vigtigt for verdensoffentligheden at få iværksat en sådan uvildig undersøgelse, og det understreger, at forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner er vigtigt for at kunne få en permanent fredsløsning med Israel, og endelig, at Egypten skal bidrage til at forhindre våbensmugling ind i Gaza. Det synes jeg er fornuftigt at sige i den nuværende situation, og det støtter vi med meget stor glæde.

Jeg har jo kigget på hr. Søren Espersens forslag til vedtagelse, og jeg kan se, at på to kernepunkter er der forhold, der ikke er omtalt i hr. Søren Espersens forslag. For det første er der ikke understreget dette med, at der skal være en uvildig FN-undersøgelse af mulige overtrædelser af folkeretten. Det er fraværende i hr. Espersens forslag til vedtagelse. For det andet står der ikke noget i hr. Søren Espersens forslag til vedtagelse om afstandstagen fra de israelske bosættelser og de fortsatte bosættelser og de fortsatte pågående ødelæggelser af boliger i Østjerusalem, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke under nogen omstændigheder stemme for hr. Søren Espersens forslag. Men jeg vil dog fremhæve en ting

i hr. Søren Espersens forslag til vedtagelse, og det er ideen om en international flådestyrke, der måske kunne bidrage til at bekæmpe våben-smugling ind i Gaza. Hvis noget sådant kan etableres, er det sådan set en god idé og kunne måske være et værdifuldt bidrag til at løse op for situationen og standse den fortsatte våben-smugling ind i Gaza.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Søren Espersen (DF):

Jeg vil bare gerne bede ordføreren om at filosofere lidt yderligere over begrebet proportionalitet, for jeg synes, at det er et utrolig svært ord at håndtere. Vi er jo enige om, formodentlig, at det, der var den israelske hærs formål, var at ødelægge mulighederne for, at der kunne affyres raketter. Det gør man så på den måde, at man udpeger de mål, hvorfra raketterne bliver affyret.

Men når man har det i baghovedet, bør man også tænke på, og det synes jeg også jeg vil bede om at få en bekræftelse af, at Israel i løbet af 40 minutter kunne udslette hele Gaza, ligesom man i 2006 kunne have lagt hele det sydlige Libanon øde i løbet af en dag. Det er det, der er Israels magt og evne, men det bruger man jo ikke, og den anerkendelse synes jeg også jeg vil bede den radikale ordfører om at fremkomme med, nemlig at man ihærdigt forsøger at ramme de militære mål, og at man ikke går efter de civile mål.

Kl. 13:55

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, at vi alle er helt på det rene med, at Israel i militær henseende, med hensyn til militær styrke og militær teknologi, er sine naboer overlegen og kan forvolde meget stor skade. Men på trods af det hr. Søren Espersen siger om vanskelighederne ved at bekæmpe raketaffyringsramper i et tæt befolket område, finder jeg alligevel, at den måde, det blev grebet an på, var unødigt brutal. Det er min vurdering af det, at det har skadet Israel, og at man kunne have ført felttoget på andre og bedre måder, end det skete.

Kl. 13:56

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Den sidste ordfører i denne omgang er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Regeringen har det udgangspunkt, at al skyld for krigen i Gaza bliver lagt på palæstinenserne, og det ses i det forslag til vedtagelse, der er fremsat. Israel friholdes, de førte bare en retfærdig krig for at forsvare sig selv, dog lige med den tilføjelse i forslaget til vedtagelsen, at det skal undersøges, om der er sket brud på folkeretten. Det turde være et minimum.

Lad det være sagt fra starten, at affyring af raketter mod civile israelere er totalt uacceptabelt, men de angreb retfærdiggør ikke Israels drab på hundredvis af civile, og det ændrer ikke ved det faktum, at årsagen til den fortsatte konflikt er og bliver den israelske besættelse. Det er derfor, at forslaget til vedtagelse og regeringens politik alene er garanti for, at den næste krig er på vej, hvis det står til regeringen.

Det, der skete i december, var jo ikke noget, der bare lige startede den dag, det var konsekvensen af 60 års israelsk besættelse af palæstinensiske områder. Det handler om 60 års ydmygelse og mishandling af den palæstinensiske befolkning, og selv om Israel har fået det ene fredstilbud efter det andet, har de bare fortsat med besættelsen. Arafat tilbød fred, som tak isolerede Israel ham og erklærede ham irrelevant. Hele den arabiske verden har tilbudt fred mod israelsk tilbagetrækning fra de besatte områder, Israel svarede ikke engang på tilbuddet. En langvarig våbenhvile, hvor Hamas undlod at skyde raketter mod Israel, blev besvaret med ingen indrømmelser fra israelsk side. Tværtom fortsatte man lukningen af Gazastriben, og man fortsætter med bosættelser og med bygningen af den apartheidlignende mur inde på Vestbredden.

Det er Israel, der har nøglen til at skabe fred i området, men så må de opgive besættelsen, kolonialiseringen af området, og så må de holde op med krigsforbrydelser som dem i Libanon og nu senest i Gaza. Når de fortsætter, er det, fordi USA fortsætter sin støtte til Israel, og fordi Europa højst kan svinge sig op til lidt kritik, samtidig med at man sælger våben til Israel. Det er derfor, at vi må gøre mere end bare at sige, at det må man ikke. Vi har foreslået økonomiske sanktioner, hvor Israel bliver ramt på pengepungen. De tjener meget stort og betydeligt på en gunstig handelsaftale med Europa. Den skal ophæves, sådan at Israel i højere grad kan se, at det ikke bare er ord, men at det også er handling.

Vi afviser altså udenrigsministerens gentagne udtalelser om, at vi skal samarbejde med Israel for at have en kritisk dialog. Jeg vil sige til udenrigsministeren, at mange års kritisk dialog har ført til ingenting – den har bare ført til, at tingene er blevet værre og værre – og vi synes, at det er meget beklageligt, at regeringen har nægtet at høre stemmen over for Israels regering på en måde, så de ikke kan misforstå det. Den henholdende, accepterende politik, som regeringen og desværre altså også et flertal i Folketinget i dag lægger op til, er ikke alene at svigte palæstenserne, men det er også at svigte store dele af den israelske befolkning, som faktisk ønsker fred med palæstenserne og også er parate til at opgive besættelserne.

Den analyse af, hvad der er galt, og hvad der er årsag til konflikten i Mellemøsten, har vi jo hidtil haft fælles med SF. Derfor er vi noget forundrede over, at SF i dag er med i et forslag til vedtagelse, som regeringen er med i, og at SF dermed blåstempler regeringens helt utilstrækkelige politik i forhold til Mellemøsten. Det synes vi er beklageligt, det er måske også logisk. Jeg mener, forleden dag var det Forsvarskommissionen, som SF tilsluttede sig, selv om den lægger op til en fortsættelse af den her regerings såkaldte aktivistiske udenrigspolitik – det betyder krig. I går var det NATO, man tilsluttede sig, herunder NATO's indsats i Afghanistan. Og nu er man altså sammen med regeringen i forhold til Mellemøsten.

Det er jo SF's politik, det er jo SF's afgørelse. Vi synes imidlertid, det er lidt beklageligt. Vi støtter selvfølgelig dannelsen af en ny regering, men vi støtter så sandelig også en ny politik, og derfor forstår vi ikke helt de her forlovelser, som jo ikke bare er med Socialdemokratiet, men som også er med den siddende regering.

Men nok om det. Vi vil fremsætte et andet:

Forslag til vedtagelse

» Folketinget opfordrer regeringen til at tage stærk afstand fra alle former for terror og væbnede angreb i Gazaregionen, arbejde for en holdbar våbenhvile, en genåbning af grænserne til Gaza og for, at Israel tager reelle skridt til, at palæstenserne kan få den selvstændige stat, de har krav på.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Kl. 14:01

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

» Folketinget opfordrer regeringen til at tage stærk afstand fra alle former for terror og væbnede angreb i Gazaregionen, arbejde for en holdbar våbenhvile, en genåbning af grænserne til Gaza og for, at Israel tager reelle skridt til, at palæstenserne kan få den selvstændige stat, de har krav på.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Pernille Frahm (SF):

Det er, som om der har været et kollektivt angreb af forundring i dag over, at SF er imod terror. Jeg kan forstå, at ordføreren for Enhedslisten er blevet grebet af den samme forundringsbølge. Det blev udlagt, som om det her forslag til vedtagelse, som vi er medunderskrivere på, er ensidigt.

Jeg vil gerne bede ordføreren for Enhedslisten om at bekræfte, at der er seks pinde, og at de tre af dem er kritik mod Israel. Den ene af dem er kritisk over for Hamas, og så er der to pinde, som retter sig sådan i almindelighed mod, at der skal ordnes nogle forhold, men som egentlig ikke er rettet mod den ene eller anden part i sagen. Vil ordføreren ikke godt bekræfte det?

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Der står flere udmærkede ting i forslaget til vedtagelse, men som jeg også diskuterede det med Venstres ordfører, så er der altså ingen tvivl om, at der i den tone, der er i forslaget til vedtagelsen, igen ligger en kritik af palæstenserne; kritikken af Hamas bliver nævnt som det første, og lidt længere nede siger man, at palæstenserne skal holde op med at have fraktioner.

Jeg mener altså, at det er en fejlagtig analyse, at man i virkeligheden lægger hovedårsagen for det, der skete i december, på palæstenserne skuldre, for det var Israel, der havde ansvaret for, at den våbenhvile, der var, ikke førte til fremskridt for fred.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Pernille Frahm (SF):

Det er jo bare ikke det, der står i teksten, det er jo ikke det, der står i teksten: Det, der står i teksten, er, at man vil kræve et øjeblikkeligt stop for raketangreb inde i Israel. Det er der vel ingen af os, der er uenige i. Så står der, at man skal sørge for, at der bliver en forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner. Jeg ved, at hr. Frank Aaen og jeg er enige om, at noget af det mest beklagelige, der sker for øjeblikket hos palæstinenserne, er de interne konflikter, der er. At bidrage til forsoning mellem palæstinenserne, er da noget, vi alle sammen må kunne gå ind for.

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:04

Frank Aaen (EL):

Jo, men der står ikke ét ord om Israels ansvar for, at det er kommet dertil, hvor det er kommet.

Der står allerhøjest, at hvis de har begået overtrædelser af folkeretten, så skal de kritiseres. Det håber jeg sådan set at hele Folketinget mente i forvejen. Men der står ikke ét eneste ord om, at Israel har ansvaret for det, der foregår, og at det er dem, der har nøglen til fred. Det er sådan set bare det, jeg kritiserer.

Det er også helt fundamentalt. Det er jo ikke bare et tilfælde. Det er jo, fordi det er regeringens holdning – og det er åbenbart også Socialdemokratiets holdning – at man ikke må kritisere Israel. Det er absolut meget forkert, for man kan ikke få nogen løsning, hvis ikke man kritiserer Israel.

Kl. 14:04

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder fortsat ordføreren om at blive stående. Og vi beder alle de nytilkomne til folketingsdebatten om at vise respekt for de sidste korte bemærkninger, inden vi går til afstemning.

Den næste korte bemærkning er fra fru Gitte Lillelund Bech. Værsgo.

Kl. 14:05

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan sådan set godt forstå hr. Frank Aaens forundring over, hvordan Socialistisk Folkeparti stiller sig i den her situation. Jeg må sige, at personlig undrer jeg mig da også noget over det, og jeg undrer mig også over en del af den udlægning, som SF's ordfører lægger i det forslag til

vedtagelse, som SF jo altså er medforslagsstiller til.

Derfor må jeg spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen kan give et bud på, hvorfor SF gør således. Jeg kunne godt tænke mig at få udlægningen fra Enhedslisten, som jeg trods alt betragter som værende SF's nærmeste venner, selv om SF, i hvert fald med den nye leder, har flyttet sig en smule inden for bare 1 år.

Kl. 14:06

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Frank Aaen (EL):

Jeg synes jo altså, at man skal stille SF spørgsmålet om, hvad SF mener og siger og gør, og hvorfor de gør sådan, i stedet for at bede mig om at forklare, hvad SF gør. Det er jo indlysende for enhver, at det, SF meget gerne vil, er at gøre sig parat til at komme ind i en ny regering, og det har jeg ikke noget imod. Jeg synes bare, at man giver køb på for meget politik, inden man kommer ind i regeringen.

Kl. 14:06

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og det vil sige, at vi snart kan gå til afstemning. Jeg skal spørge: Har man delt forslagene ud?

Jeg tror, at jeg vil bruge det begreb, der hedder at summe, og det vil jeg bede folketingsmedlemmerne om at gøre de næste par minutter. Det vil sige, at det, vi plejer at påtale, nu vil være lovligt her i salen. Man må have lov at tale, selv om forespørgslen ikke er afsluttet, men vi regner altså med at gå til afstemning om et par minutter.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at de forskellige forslag til vedtagelser er lagt ud på medlemmernes borde.

Kl. 14:10

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Som jeg sagde tidligere, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Der stemmes om det forslag til vedtagelse, V 56 (se side 5123) som er fremsat af Gitte Lillelund Bech (V), Jeppe Kofod (S), Pernille Frahm (SF), Tom Behnke (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Simon Emil Ammitzbøll (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG). Afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 88 (V, S, SF, KF, RV, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 16 (DF).

Forslag til vedtagelse nr. V 56 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 57 (se side 5129) fremsat af hr. Søren Espersen (DF) og forslag til vedtagelse nr. V 58 (se side 5140) fremsat af hr. Frank Aaen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) Forhandling om redegørelse nr. R 8: Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

(Anmeldelse 25.03.2009. Redegørelsen givet 25.03.2009. Meddelelse om forhandling 25.03.2009).

Kl. 14:12

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Så skal jeg give den meddelelse, inden vi går i gang med denne sag på dagsordenen, at det er min vurdering, at Folketinget ikke vil kunne nå frem til afstemning i forbindelse med den kommende sag – altså ikke den nuværende sag – på dagsordenen på det aftalte tidspunkt inden for den aftalte ramme, og den vil derfor først finde sted efter påske.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for en fyldstgørende redegørelse. Min ordførertale vil ikke være lige så omfattende, men bare et rids af de store ting, som OSCE har bidraget med i 2008.

De mange medlemsstater vil på trods af en forpligtelse til OSCE-standarder som demokrati og menneskerettigheder ikke altid det samme sted hen. Her tænker jeg på den hårde kritik fra Rusland og andre SNG-stater af den menneskelige dimension, hvilket især er gået ud over valobservationsområdet, hvor især Rusland

har fastholdt kravet om mere begrænsede observationer.

Ellers har 2008 været brugt til at fokusere på kerneområder såsom opbygning af de demokratiske institutioner og sikring af fundamentale frihedsrettigheder, herunder ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed. Disse overskrifter må vi fra Danmarks side arbejde videre med, således at de forbliver højt placeret på den politiske dagsorden. Der har ligeledes været fokus på bekæmpelse af menneskehandel, hvor en konference lagde op til yderligere indsats på området, herunder retsforfølgelse. Jeg noterer mig ligeledes, at det græske OSCE-formandskab lægger op til en videre drøftelse af retsstatsprincipper, ligestillings spørgsmål, herunder vold mod kvinder, og bekæmpelse af diskrimination mod minoritetsgrupper.

Den militære dimension har været præget af et anspændt klima mellem øst og vest. Efter at Rusland suspenderede sin deltagelse i CFE-traktaten i 2007, var der lagt op til nogle principper for at få processen på plads igen, men krisen i Georgien i august 2008 satte en midlertidig stopper for forhandlingerne, som først blev genoptaget i december.

OSCE-missionerne udfører et vigtigt arbejde for at fremme organisationens målsætninger. Især missionen i Georgien har i den grad været i ilden. Denne mission bistår med konfliktløsning, demokratisering, menneskerettigheder og fremme af god regeringsførelse. OSCE har også været direkte involveret i våbenhvileaftaler – aftaler, der forhåbentlig kan bane vej for egentlige forhandlinger om en varig ordening.

Under den økonomiske og miljømæssige dimension rettede man i 2008 særlig fokus på sikkerheds- og miljøaspekter i spørgsmålet om maritime og indlandsvandveje i OSCE-regionen. Der lægges op til et styrket samarbejde mellem OSCE og IMO. Der har været bestræbelser på at drøfte sikkerhedsaspekterne af klimaforandringerne, men Rusland blokerede for en beslutning, under henvisning til at OSCE ingen relevans havde inden for klimaforandringer. Jeg er dog optimistisk, da 55 ud af 56 deltagerstater var parate til at vedtage det foreliggende beslutningsudkast. Bestræbelserne fortsætter i 2009.

Afslutningsvis er jeg glad for at kunne konstatere, at arbejdet i OSCE nyder bred opbakning i Folketinget. Her tænker jeg ikke mindst på OSCE's Parlamentariske Forsamling, som har flere vigtige funktioner; det er ikke kun valgob-